

KRÓLOWA POKOJU

nr 7 (149)
październik 2011

<http://www.krolowapokoju.archidiecezja.wroc.pl>

ISSN 1427-7751
Wrocław-Popowice

POŁĄCZYŁA NAS „KRÓLOWA POKOJU”

STR.
2

ŚLUBY JASNOGÓRSKIE (1956)

STR.
4

JAN PAWEŁ II – CZŁOWIEK MODLITWY

STR.
6

JANUSZ ŻUKROWSKI
O KOMISJI EDUKACJI NARODOWEJ

STR.
8

REMINISCENCJE Z PIELGRZYMKI DO FATIMY

STR.
10

PAŹDZIERNIK RÓŻAŃCOWY I MISYJNY

STR.
20

PAŹ KRÓLOWEJ – KONKURS I NIE TYLKO

STR.
21

Połączyła nas „Królowa Pokoju”

Aleksandra Kuśpiet i Dawid Wolski poznali się w redakcji „Królowej Pokoju” i zakochali się w sobie. 27 sierpnia br. udzielili sobie sakramentu małżeństwa. Mszę św. w intencji nowożeńców koncelebrowali o. Mieczysław Hałaszkowski OMI, o. Kazimierz Lubowicki OMI i o. Andrzej Bujnowski OP. Oddajmy głos Oli i Dawidowi. (Red.)

OLA: Wszystko zaczęło się na początku 2004 r., kiedy ówczesny proboszcz i opiekun naszej gazety, o. Mieczysław Hałaszkowski, zapytał mnie, czy nie chciałbym przyjść do redakcji. Ja odpowiedziałam, że bardzo chętnie i spytałam, od czego mogłabym zacząć. Na to Ojciec z typowym dla siebie poczuciem humoru stwierdził, że dostanę mopa i będę sprzątać. A ja, nie znając jeszcze jego dowcipu, odparłam z powagą, że nie ma problemu. I tak pojawiłam się w redakcji.

DAWID: Półtora roku później Pani Maria Zborowicka zagadnęła moją mamę i zapytała, czy nie chciałbym przyjść do redakcji. Pani Maria знаła mamę i wiedziała, że skończyłem technikum poligraficzne oraz że w ówczesnej pracy zajmowałem się składem i pomyślała, że przydałbym się w gazecie do pomocy. Mama powiedziała mi o tym, a ja się zgodziłem. I tak dołączyłem do redakcji.

OLA: I tak od października 2005 r. do grudnia 2007 r. spotykaliśmy co miesiąc

w redakcji na składzie, a po składzie każde szło w swoją stronę.

DAWID: Nie do końca w swoją, bo po każdym składzie odprowadzałem Cię do domu.

OLA: Nie do domu, tylko do latarni na stacji Shell (*śmiech*).

DAWID: No tak, zegnaliśmy się przy latarni tradycyjnym „do zobaczenia na następnym składzie” i szliśmy do domu.

OLA: I tak przez całe dwa lata. Tylko: „do zobaczenia na następnym składzie” i nic więcej. Nawet się ani razu nie spotkaliśmy poza redakcją. A niejedną noc spędziliśmy w redakcji, siedząc do rana nad gazetą. Nawet mój tato zaczął w pewnym momencie żartować, że my tam po nocach w tej redakcji siedzimy i niby gazetę składamy, a potem okaże się, że z tej gazety będą małe gazetki (*śmiech*).

DAWID: Nawet nas już niektórzy swatać zaczęli, z Panią Basią z redakcji na czele.

OLA: I nie wiadomo, jak długo by nas swatali, gdyby nie Pan Bóg.

DAWID: Zima w 2007 r. to był taki przeło-

mowy moment w naszym życiu, kiedy akurat oboje zaczęliśmy się modlić: ja o dobrą żonę, a Ola o dobrego męża. I tym samym pozwoliliśmy wreszcie, by Pan zaczął w nas działać.

OLA: I działał. Powoli otwierał nam nasze oczy na siebie. Po raz pierwszy zaczęliśmy spotykać się między składami: poszliśmy razem na łóżwy, Dawid uczył mnie jeździć swoim samochodem, trzymał za mnie kciuki, gdy zdawałam prawo jazdy. I tak to się zaczęło...

DAWID: Pamiętam, jak szykowaliśmy się, żeby powiedzieć Redakcji, że jesteśmy parą. Coś tam się nie dogadaliśmy między sobą, ja przyszedłem później i myślałem, że Ola już powiedziała, a ona czekała na mnie i skończyło się na tym, że po prostu siedzieliśmy, trzymając się za ręce. W pewnym momencie Ojciec Proboszcz zapytał mnie, czy będę wolny wieczorem, bo chciał, żebym mu coś pomógł, a ja odpowiedziałem, myśląc o Oli: „Ojcie, ja już nigdy nie będę wolny”, ale wtedy też się nie zorientowali (*śmiech*). Dopiero później dostaliśmy sms od Pani Ewy z redakcji: „Czy mi się wydawało, czy wy trzymaliście się za ręce?”. Bo było ciemno i Pani Ewa nie była pewna, czy dobrze widziała (*śmiech*).

OLA: Miesiąc później ja wyjechałam na 4 miesiące na stypendium do Moskwy i nasze świeże uczucie zostało wystawione na ciężką próbę rozłąki. Bardzo za sobą tęskniliśmy; Dawid dzwonił prawie codziennie, a Redakcja słała do mnie smsy, żebym wracała, bo nawet żartować na składach przestał (*śmiech*).

DAWID: Już wtedy wiedziałem, że chcę się z Olą ożenić, ale na oświadczyń musiała trochę poczekać, bo nie stać mnie było na pierścionek z brylantami (*śmiech*).

OLA: Czekałam i jak to ja niecierpliwiłam się strasznie, aż w końcu powiedziałam najpiękniejsze TAK w moim życiu.

DAWID: Pamiętam, jak się musiałem kryć, bo z Oli to taki Sherlock, że nic się przed nią nie ukryje. A oświadczyłem się 26

sierpnia w Uroczystość Matki Boskiej Częstochowskiej pod pomnikiem Matki Bożej na placu przed katedrą. Celowo wybrałem tę datę i to miejsce, bo od początku uważaliśmy, że Matka Boża otacza nas szczególną opieką – wiele pięknych, wspólnie przeżytych chwil wiązało się z Jej osobą. Nawet pierwszą decyzję o byciu razem podjęliśmy 2 lutego, w Uroczystość Matki Bożej Gromnicznej.

OLA: I od tamtej pory co roku jeździliśmy w okolicach tej daty do Częstochowy, by podziękować za naszą miłość i polecić ją opiece Jasnogórskiej Pani.

DAWID: Stąd też decyzja o dacie ślubu – 27 sierpnia, dzień po święcie Matki Bożej, rok po zaręczynach.

OLA: Teraz jesteśmy miesiąc po ślubie i obojgu nam jeszcze zdarza się spojrzeć na tę naszą historię z niedowierzaniem. Czasem np. patrzę na Dawida i mówię do niego z uśmiechem: „Kto by pomyślał, że Ty – Dawid z redakcji – będziesz moim mężem”. Niesamowite, jak Bóg wie, co dla nas dobre. Wystarczy tylko zaprosić Go do swojego życia.

DAWID: Nie byłoby nas, gdyby nie Bóg, ale i nie byłoby nas, gdyby nie Jego pomocnicy: Ojciec Proboszcz Mieczysław Hałaszkowski i Pani Maria Zborowicka, którym raz jeszcze z całego serca składamy serdeczne podziękowanie. Dziękujemy też naszym kochanym „pańcom z redakcji”: Pani Ewie Kani i Pani Basi

W październiku Kościół zachęca nas do rozważania tajemnic Wcielonego Słowa na modlitwie różańcowej, w zjednoczeniu z Maryją Niepokalaną. Różaniec przez swój kontemplacyjny wymiar jest modlitwą, która pogłębia naszą więź z Chrystusem i pozwala odkrywać zamysł Boży względem naszego życia. Rozważajmy misteria różańcowe, aby ich mądrość i przesłanie przenieść na swoje życie i codzienne wybory.

Podobnie jak w ubiegłym roku zapraszam dzieci na nabożeństwa różańcowe od poniedziałku do piątku o godz. 17.00, a dorosłych i młodzież po wieczornej mszy św. W tym roku pragniemy zaprosić do przygotowania i odmawiania różańca poszczególne grupy parafialne.

Pierwszą niedzielą października rozpoczynamy 67. Tydzień Miłosierdzia. Jest to czas szczególnej modlitwy za ubogich i potrzebujących, jak również refleksji nad powołaniem do posługi miłosierdzia. Niech ta refleksja będzie bodźcem do zaangażowania się w konkretną pomoc ludziom potrzebującym.

W drugą niedzielę października (9 X) będziemy obchodzić XI Dzień Papieski, który stał się dorocznym świętem, skupiającym wszystkich ludzi dobrej woli. Ten dzień ma budować w naszym społeczeństwie tradycję upowszechniania myśli i nauczania bł. Jana Pawła II, m.in. w środkach społecznego przekazu. Tegoroczne ogólnopolskie hasło Dnia Pa-

pieskiego brzmi: „Jan Paweł II – człowiek modlitwy”. Jak co roku odbędzie się wiele wydarzeń o zasięgu ogólnopolskim i lokalnym, na które serdecznie zapraszam. Przy kościołach odbędzie się zbiórka do puszek na rzecz Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia” powołanej przez Konferencję Episkopatu Polski, a podejmującej różne dzieła upamiętniające pontyfikat Jana Pawła II. Środki uzyskane w wyniku zbiórki zostaną przeznaczone na stypendia dla uzdolnionych uczniów z ubogich środowisk.

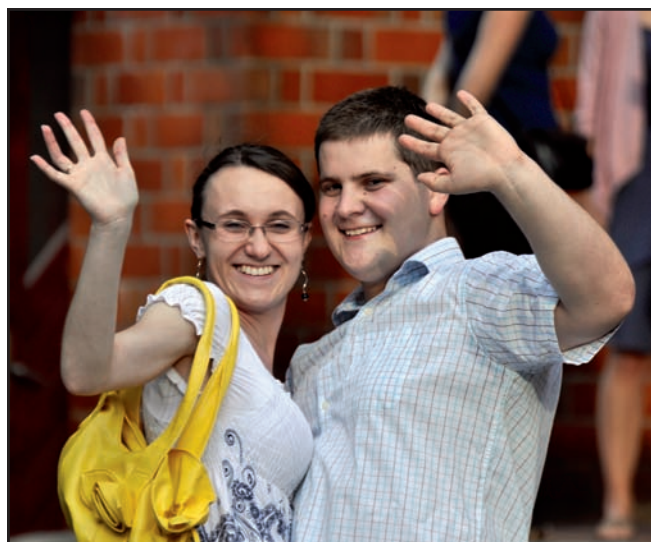
Bardzo ważnym wydarzeniem dla naszej wspólnoty parafialnej w bieżącym miesiącu będzie 17. rocznica poświęcenia naszej świątyni, z udziałem duchowieństwa naszego dekanatu. Zapraszam do wspólnego świętowania na Eucharystii i tradycyjnie po każdej mszy św. w sali św. Eugeniusza przy odpustowym stole.

O. JERZY DITRICH OMI

Masłyce za to, że cały czas nam kibicowały i nas wspierały.

OLA: Dzisiaj z pełnym przekonaniem możemy powiedzieć, że połączyła nas redakcja „Królowej Pokoju”. Redakcja, która i dla nas, nawiązując do słów Ojca Mieczysława Hałaszkowskiego, jest jak najbliższa rodzina.

OLA I DAWID WOLSCY

Śluby Jasnogórskie (1956)

Na porannej Mszy św. w uroczystość MB Częstochowskiej w naszym kościele o. Kazimierz Lubowicki odnowił ze wszystkimi wiernymi Jasnogórskie Śluby Narodu Polskiego, które napisał uwięziony w Komańczy Prymas Tysiąclecia, Stefan kard. Wyszyński, i które zostały uroczystie złożone przez milion pielgrzymów na Jasnej Górze 26.08.1956 r. w 300-lecie ślubów króla Jana Kazimierza. Ten program odnowy religijnej i moralnej narodu jest aktualny i dzisiaj. Włączmy go do naszej codziennej refleksji i modlitwy. (Red.)

Wielka Boga-Człowieka Matko! Bogarodzico Dziewico, Bogiem sławiona Maryjo! Królowo świata i Polski Królowo!

Gdy upływają trzy wieki od radosnego dnia, w którym zostałaś Królową Polski, oto my, dzieci narodu polskiego i Twoje dzieci, krew z krwi przodków naszych, stajemy znów przed Tobą, pełni tych samych uczuć miłości, wierności i nadziei, jakie ożywiały ongiś ojców naszych.

My, biskupi polscy i królewskie kapłaństwo, lud nabyty zbawczą krwią Syna Twojego, przychodzimy, Maryjo, znów do tronu Twego, Pośredniczko łask wszelkich, Matko Miłosierdzia i wszelkiego pocieszenia.

Przynosimy do stóp Twoich niepokalanych całe wieki naszej wierności Bogu i Kościołowi Chrystusowemu – wieki wierności szczytnemu posłannictwu narodu, omytego w wodach Chrztu świętego. Składamy u stóp Twoich siebie samych i wszystko, co mamy: rodziny nasze, świątynie i domostwa, zagony polne i warsztaty pracy, pługi, młoty i pióra, wszystkie wysiłki naszej, drgnienia serc i porywy woli.

Stajemy przed Tobą pełni wdzięczności, żeś Dziewicą Wspomożycielką wśród chwały i wśród klęsk tyłu potopów. Stajemy przed Tobą pełni skruchy, w poczuciu winy, że dotąd nie wykonaliśmy ślubów i przyrzeczeń ojców naszych.

Spojrzyj na nas, Pani Łaskawa, okiem miłosierdzia Twego i wysłuchaj potężnych głosów, które zgodnym chórem wrwą się ku Tobie z głębi serc wielomilionowych zastępów oddanego Ci ludu Bożego.

Królowo Polski! Odnawiamy dziś śluby przodków naszych i Ciebie za patronkę naszą i za Królową narodu polskiego uznajemy. Zarówno siebie samych, jak i wszystkie ziemie polskie i wszystek lud polecamy Twojej szczególnej opiece i obronie.

Wzywamy pokornie Twojej pomocy i miłosierdzia w walce o dochowanie wierności Bogu, Krzyżowi i Ewangelii, Kościołowi świętemu i jego pasterzom, Ojczyźnie naszej świętej, chrześcijańskiej przedniej straży, poświęconej Twojemu Sercu Niepokalanemu i Sercu Syna Twego. Pomnij, Matko Dziewico, przed obliczem Boga na oddany Tobie naród, który pragnie nadal pozostać Królestwem Twoim, pod opieką najlepszego Ojca wszystkich narodów ziemi.

Przyrzekamy uczynić wszystko, co leży w naszej mocy, aby Polska była rzeczywistym królestwem Twoim i Twojego Syna, poddanym całkowicie pod Twoje panowanie w życiu naszym osobistym,

rodzinnym, narodowym i społecznym. Królowo Polski, przyrzekamy!

Matko Łaski Bożej! Przyrzekamy Ci strzec w każdej duszy polskiej daru łaski jako źródła Bożego życia. Pragniemy, aby każdy z nas żył w łasce uświęcającej i był świątynią Boga; aby cały naród żył bez grzechu ciężkiego; aby stał się domem Bożym i bramą niebios dla

pokoleń wędrujących poprzez polską ziemię – pod przewodem Kościoła katolickiego – do ojczyzny wiecznej. Królowo Polski, przyrzekamy!

Święta Boża Rodzicielko i Matko Dobrej Rady! Przyrzekamy Ci, z oczyma utkwionymi w żłóbek betlejemski, że odtąd wszyscy staniemy na straży budzącego się życia. Walczyć będziemy w obronie każdej

go dziecięcia i każdej kołyski równie mężnie, jak ojcowie nasi walczyli o byt i wolność narodu, płacąc krwią własną. Gotowi jesteśmy raczej śmierć ponieść, aniżeli śmierć zadać bezbronnym. Dar życia uważać będziemy za największą łaskę Ojca wszelkiego życia i za najcenniejszy skarb narodu. Królowo Polski, przyrzekamy!

Matko Chrystusowa i Domie Złoty! Przyrzekamy Ci stać na straży nierozwawalności małżeństwa, bronić godności kobiety, czuwać na progu ogniska domowego, aby przy nim życie Polaków było bezpieczne. Przyrzekamy Ci umacniać w rodzinach królowanie Syna Twego Jezusa Chrystusa, bronić czci imienia Bożego, wszczepiać w umyśle i serca dzieci ducha Ewangelii i miłości ku Tobie, strzec prawa Bożego, obyczajów chrześcijańskich i ojczystych. Przyrzekamy Ci wychować młode pokolenie w wierności Chrystusowi, bronić je przed bezbożnictwem i zepsuciem i otoczyć

czujną opiekę rodzicielską. Królowo Polski, przyrzekamy!

Zwierciadło Sprawiedliwości! Wsłuchając się w odwieczne tęsknoty narodu, przyrzekamy Ci kroczyć za Słońcem Sprawiedliwości, Chrystusem, Bogiem naszym. Przyrzekamy usilnie pracować nad tym, aby w Ojczyźnie naszej wszystkie dzieci narodu żyły w miłości i sprawiedliwości, w zgodzie i pokoju, aby wśród nas nie było nienawiści, przemocy i wyzysku. Przyrzekamy dzielić się między sobą ochotnie plonami ziemi i owocami pracy, aby pod wspólnym dachem domostwa naszego nie było głodnych, bezdomnych i płaczących. Królowo Polski, przyrzekamy!

Zwycięska Pani Jasnogórska! Przyrzekamy stoczyć pod Twoim sztandarem najświętszy i najcięższy bój z naszymi wadami narodowymi. Przyrzekamy wypowiedzieć walkę lenistwu i lekko-myślności, marnotrawstwu, pijaństwu i rozwiązłości. Przyrzekamy zdobywać cnoty: wierności i sumiennosci, pracowitości i oszczędności, wyrzeczenia się siebie i wzajemnego poszanowania, miłości i sprawiedliwości społecznej. Królowo Polski, przyrzekamy!

Królowo Polski! Ponawiamy śluby ojców naszych i przyrzekamy, że z wszelką usilnością umacniać i szerzyć będziemy w sercach naszych i w polskiej ziemi cześć Twoją i nabożeństwo do Ciebie, Bogarodzico Dziewico, wślawiona w tylu świątyniach naszych, a szczególnie w Twej Jasnogórskiej stolicy. Oddajemy Tobie szczególnym aktem miłości każdy polski dom i każde polskie serce, aby

chwała Twoja nie ustawała w ustach naszych dnia każdego, a zwłaszcza w dni Twoich świąt. Przyrzekamy iść w ślady Twoich cnót, Matko Dziewico i Panno Wierna, i z Twoją pomocą wprowadzać w życie nasze przyrzeczenia. Królowo Polski, przyrzekamy!

W wykonaniu tych przyrzeczeń widzimy żywe wotum narodu, milsze Ci od granitów i brązów. Niech nas zobowiązują do godnego przygotowania serc naszych na tysiąclecie chrześcijaństwa Polski. W przededniu Tysiąclecia Chrztu Narodu naszego chcemy pamiętać o tym, że Ty pierwsza wyśpiewałaś narodowi hymn wyzwolenia z niewoli i grzechu; że Ty pierwsza stanęłaś w obronie maluczkich i łaknących i okazałaś światu Słońce Sprawiedliwości, Chrystusa, Boga naszego.

Chcemy pamiętać o tym, że Ty jesteś Matką naszej drogi, prawdy i życia, że w Twoim obliczu macierzyńskim najpewniej rozpoznajemy Syna Twojego, ku któremu nas wiedziesz niezawodną dłonią. Przyjmij nasze przyrzeczenia, umocnij je w sercach naszych i złóż przed oblicze Boga w Trójcy Świętej Jedyne. W Twoje dłonie składamy naszą przeszłość i przyszłość, całe nasze życie narodowe i społeczne, Kościół Syna Twego i wszystko, co miłujemy w Bogu.

Prowadź nas przez poddaną Ci ziemię polską do bram ojczyzny niebieskiej. A na progu nowego życia sama okaż nam Jezusa, błogosławiony owoc żywota Twojego. Amen.

STEFAN KARD. WYSZYŃSKI, PRYMAS POLSKI

ODMAWIAJMY RÓŻANIEC ZA OJCZYZNĘ

„Ozdób twój dom cichością i pokorą przez praktykę modlitwy. Niech twój dom nabierze blasku przez światło sprawiedliwości; ozdób twoje ściany dobrymi czynami, jak patyną z czystego złota, a na miejsce murów z drogocennych kamieni umieść wiarę. Ponad wszelkie przykrości postaw nadzwyczajną dobroć. W taki sposób przygotujesz godne mieszkanie dla Pana i przyjmiesz go we wspałym pałacu. Sprawí On, że twoja dusza zostanie przemieniona w świątynię Jego obecności” (Św. Jan Chryzostom, Homilia 6 o modlitwie).

Prosimy:

Odmawiać codziennie Różaniec za Ojczyznę (przynajmniej jedną dziesiątkę) w intencji: Z Maryją Królową Polski módlmy się o Polskę wierną Bogu, Krzyżowi i Ewangelii, o wypełnienie Jasnogórskich Ślubów Narodu.

[HTTP://KRUCJATAROZANCOWAZAOJCZYZNE.PL/](http://krucjatarozancowazaOJCZYZNE.PL/)

OCHRZCZENI:

Maja Iwona Chabrewicz
Jakub Zdunkowski
Fabian Tymon Jacewicz
Emilia Jezierska
Wiktoria Adrianna Ślęzak
Agata Stalińska
Natalia Karpieł
Jakub Mrozek
Michał Marek Szumyło
Piotr Maciej Boczkowski
Laura Helena Machowicz

MAŁŻEŃSTWA:

Krzysztof Kubera i Sylwia Mania
Dawid Wolski i Aleksandra Kuśpiet
Wiesław Wisłocki i Kinga Kempa
Paweł Kaczmarski i Magdalena Gidzińska
Łukasz Wilczyński i Joanna Górnik
Rafał Chabrewicz i Iwona Myśliwska

ZMARLI:

Mieczysław Pasternak I. 83
Maria Krupnicka I. 92
Grażyna Jarocka I. 66
Teresa Dziobak I. 64
Andrzej Pieluś I. 79
Marian Górka I. 62
Mieczysław Słupecki I. 73
Bronisław Chynał I. 77
Stanisława Dulcka I. 56
Honorata Iwanowska I. 74
Małgorzata Czarnecka I. 46
Zofia Iłska I. 67
Adela Jacewicz I. 88
Łucja Jaślanek I. 78

**27. niedziela zwykła
2 października**

Wszyscy są zaproszeni do pojednania się z Bogiem, do przyjęcia zbawienia i do współpracy w zbawieniu powszechnym, ponieważ Bóg pragnie, by wszyscy ludzie zostali zbawieni. Wszyscy są zaproszeni, by wykorzystać swe osobiste zdolności pracując w winnicy Ojca, gdzie każdy ma swoje miejsce i nagrodę. Jest to Boży dar, z którym wiąże się określone zadanie. Czyż Jezus nie prosił idących za Nim uczniów, by stale byli zjednoczeni z Nim i w Nim oraz by pozwolili Jego mocy przeniknąć ich umysły i serca?

Iz 5, 1-7

Pieśń o winnicy

Być żywą latoroślą w Kościele-winnicy oznacza pozostawać w żywej komunii z Chrystusem-krzewem winnym. Latorośle nie są samowystarczalne, lecz we wszystkim zależą od krzewu winnego, w nim znajdują źródło swego życia. Przez chrzest święty każdy z nas został wszczepiony w Chrystusa i darmo otrzymał dar nowego życia.

Ps 80

Winnicą Pana jest dom Izraela

Przeniosłeś z Egiptu winorośl i zasadziłeś ją, wyгнаwszy pogan. Rozpostarła swe pędy aż do Morza, aż do Rzeki swoje latorośle.

Flp 4, 6-9

Czyńcie to, czego się nauczyliście, a Bóg pokoju będzie z wami

Apostoł Paweł przedstawia tu prosty, a zarazem wymagający program formacji: „Wszystko, co jest prawdziwe, co godne, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co zasługuje na uznanie: jeśli jest jakąś cnotą i czynem chwalebnym – to miejcie na myśli”. Warto zauważyć, że Paweł ukazuje wiernym samego siebie jako wzór tych właśnie głęboko ludzkich cech: „Czyńcie to, czego się nauczyliście, co przejęliście, co usłyszeliście i co zobaczyliście u mnie”.

Alleluja

Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem, abyście szli i owoc przynosili

Mt 21, 33-43

Przypowieść o dzierżawcach winnicy

To dramatyczna przypowieść, ponieważ mówi się w niej także o przemocy i o śmierci, ale jej epilog otwiera się na nadzieję, ponieważ śmierć syna właściciela wyobraża śmierć Chrystusa, przez którego świat został odkupiony. W obrazie winnicy od wieków umiłowanej przez Boga odnajdujemy każdego z nas.

Człowiek modlitwy

Wśród wielu tytułów nadawanych Ojcu Świętemu Janowi Pawłowi II, prób definicji oraz określeń jego pontyfikatu pojawiły się dwa ważne słowa: człowiek modlitwy. Ks. kard. Stanisław Dziwisz pytany o sam rdzeń osoby i geniuszu Ojca Świętego stwierdził, że był to po prostu mąż modlitwy i kontemplacji Boga.

Prymat modlitwy ujawniał się we wszystkich okolicznościach życia Papieża. Pozostanie w naszej pamięci obraz modlącego się brewiarzem przed obrazem Matki Najświętszej Ojca Świętego, kiedy w tym samym czasie czekały na niego rzesze wiernych i światowe media. Trudno nie zauważyć niezwykle podobieństwa Papieża do wychodzącego na górę Jezusa Chrystusa, który łączył się w modlitwie ze swoim Ojcem, „uzgadniał rytm bicia swego serca z rytmem serca Bożego”, i dopiero po tak przeżytym spotkaniu „na szczycie” wychodził do oczekujących Go ludzi, aby nauczać, uzdrawiać i zbawiać.

Nie sposób zapomnieć przejmującego obrazu przyłgnięcia Jana Pawła II do krzyża podczas ostatniej w swym życiu drogi krzyżowej. Widzieliśmy w tym momencie głębokie zjednoczenie następcy Piotra z ukrzyżowanym Zbawicielem. Tak właśnie wygląda miłość ucznia do Mistrza. Scena ta jest nie tylko wzruszająca, ale również ponadczasowa, gdyż stanowi niezwykłą syntezę życia Karola Wojtyły – bł. Jana Pawła II.

Młody Karol Wojtyła miał szczęście wzrastania w rodzinie, dla której potrzeba modlitwy była tak oczywista jak smak codziennego chleba. Papież dzielił się życiowym doświadczeniem, ukazując swojego ojca, żołnierza, który po męsku codziennie klękał do modlitwy w rodzinnym domu, prowadził małego Karola do parafialnego kościoła i wręczył mu modlitwę do Ducha Świętego jako uszczęśliwiający i jednocześnie zobowiązujący prezent na całe życie.

Wyjątkowo istotne okazały się także późniejsze więzi międzyludzkie, z których Karol Wojtyła czerpał zachętę do doskonalenia modlitwy. Znamienny jest fakt, że byli to nie tylko duchowni, jak św.

Ojciec Pio i kandydat na ołtarze bp Jan Pietraszko, ale również pokaźna liczba dojrzałych duchowo osób świeckich, dziś również oczekujących beatyfikacji, by wymienić tylko krawca spod krakowskich Dębniak Jana Tyranowskiego czy inżyniera Jerzego Ciesielskiego. To oni uczyli młodego Karola, księdza Wojtyłę, kardynała Krakowa i Papieża Kościoła powszechnego umiłowania modlitwy, dowartościowania skupienia i kontemplacji, konieczności pracy nad sobą, stawiania sobie wymagań, wreszcie miłości do literatury duchowej, ascetycznej i mistycznej, spod znaku św. Jana od Krzyża czy św. Teresy Wielkiej. Jednym słowem, uczyli go doświadczenia Boga.

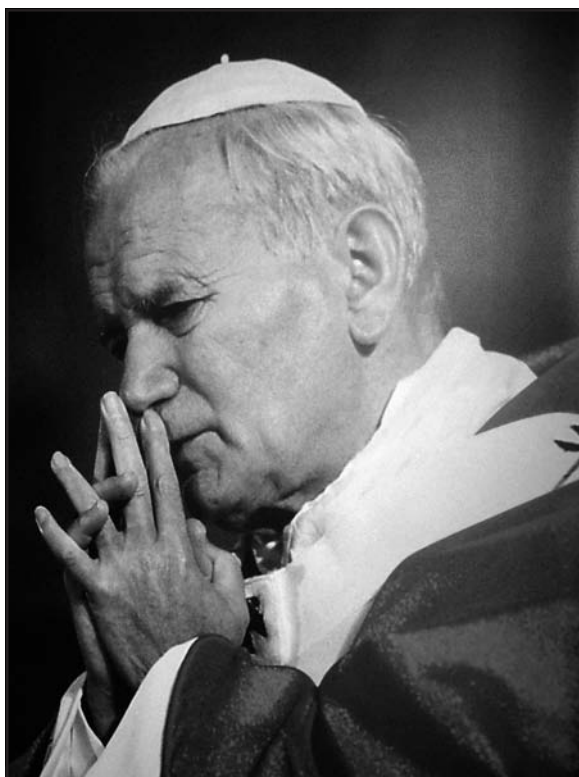
Szczególne miejsce w duchowości Jana Pawła II zajmuje Matka Boża. Wielkie wrażenie wywarł na Ojcu Świętym „Traktat o prawdziwym nabożeństwie do Najświętszej Maryi Panny” św. Ludwika Marii Grignion de Montfort, z którym związał się na całe życie. Każdą encyklikę i większość ważnych wystąpień kończył wezwaniem Jej Imienia i prośbą o wstawiennictwo.

Umiłowanie modlitwy było widoczne u Ojca Świętego podczas celebracji liturgicznych, w homiliach i głównych nurtach nauczania. W encyklice o Duchu Świętym w życiu Kościoła i świata „Dominum et Vivificantem” z roku 1986 napisał:

„Naszej trudnej epoce szczególnie potrzebna jest modlitwa. Jeśli na przestrzeni dziejów – w przeszłości i teraz – wielu ludzi, mężczyzn i kobiet, dawało świadectwo ważności modlitwy, poświęcając się na chwałę Boga i oddając życiu modlitwy przede wszystkim w klasztorach, z wielkim pożytkiem dla Kościoła, to w ostatnich latach zwiększyła się również liczba osób, które w obrębie rosnących ciągle ruchów i grup, na miejscu

naczelnym stawiają modlitwę i w niej szukają odnowy życia duchowego. Jest to objaw znamienny i pocieszający, gdyż doświadczenie takie wpływa skutecznie na ożywienie modlitwy wśród wiernych, co dopomaga im lepiej dostrzegać w Duchu Świętym Tego, który budzi w sercu głębokie pragnienie świętości. W wielu ludziach i wielu wspólnotach dojrzewa świadomość, że przy całym zawrotnym postępie cywilizacji naukowo-technicznej, niezależnie od rzeczywistych zdobyczy i osiągnięć, człowiek jest zagrożony i ludzkość jest zagrożona.

Wobec tego zagrożenia – więcej, w doświadczeniu groźnego upadku duchowego człowieka – osoby i wspólnoty, jakby wiedzione wewnętrznym zmysłem wiary, szukają mocy, która zdolna jest człowieka podźwignąć, wyzwolić go od siebie samego i z jego błędów i pomyłek, które czynią szkodliwymi nawet owe osiągnięcia. I tak, odkrywają oni modlitwę, a w niej objawia się Duch, który «przychodzi z pomocą naszej słabości». W ten sposób czasy, w których żyjemy, zbliżają wielu ludzi do Ducha Świętego przez powrót do modlitwy. Mam nadzieję, że w nauczaniu tej encykliki wszyscy znajdą pokarm dla swego życia wewnętrznego i, pod działaniem Ducha Świętego, umocnią się w gorliwej modlitwie, w ścisłej łączności z Kościołem i jego Urzędem Nauczycielskim" (DV 65).

Celem tegorocznego XI już Dnia Papieskiego jest rozbudzenie ducha modlitwy, co będzie wypełnianiem duchowego testamentu Papieża Polaka. Po raz pierwszy będziemy mogli modlić się za wstawiennictwem błogosławionego Jana Pawła II. Tak jak kiedyś uczył się on modlitwy od wybitnych świętych Kościoła, męczenników, doktorów i mistyków, tak teraz sam dołączy do ich grona, jako Nauczyciel i Świadek dla następnych pokoleń wierzących. Będzie także wstawiał się za nami Ten, którego postrzegamy jako wielkie zwycięstwo Boga w dziejach świata.

KS. DARIUSZ KOWALCZYK
Fundacja „Dzieło Nowego Tysiąclecia”

DZIEŁO NOWEGO TYSIĄCLECIA

Buduj z nami żywy pomnik bł. Jana Pawła III!
Pomóż zdolnej młodzieży z ubogich rodzin!

Wyślij sms „**Pomoc**” pod numer **7250** (2,46 zł z vat),
zadzwoń 0 **704 207 250** (2,50 zł z vat)

lub wpłać na konto

Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia”:
81 1320 1104 2979 6023 2000 0001

28. niedziela zwykła 9 października

Trzeba, byśmy byli nade wszystko świadomi zaproszenia do jedności z Chrystusem, zaproszenia, z którym zwraca się do nas Słowo Boże i przepowiadanie Kościoła. A prócz tego, byśmy potrafili przyjąć je całym sercem, z pełną gotowością, pewni, że Pan Bóg pragnie jedynie naszego wzrastania, naszego zbawienia. „Bogacze zubożeli i zaznali głodu, szukającym Pana niczego nie zabraknie”.

Iz 25, 6-10a

Uczta mesjańska

Wizja króla mesjańskiego po okresie niewoli babilońskiej i wygnaniu przybiera jeszcze wyraźniej postać bezpośredniej władzy królewskiej Boga. Aby przezwyciężyć wszystkie zawody, jakie zgotowali władcy polityczni, nadzieja Izraela zwraca się do królestwa, w którym sam Bóg będzie królował. Królestwo to będzie uniwersalne.

Ps 23

Po wieczne czasy zamieszkać u Pana

Pan jest moim pasterzem,
niczego mi nie braknie.
Pozwala mi leżeć
na zielonych pastwiskach.

Flp 4, 12-14.19-20

Wszystko mogę w tym, który mnie umacnia

Cierpienie zawsze jest próbą, czasem nad wyraz ciężką próbą, której poddane zostaje człowieczeństwo. Z kart listów św. Pawła przemawia do nas niejednokrotnie ów ewangeliczny paradoks słabości i mocy, którego sam Apostoł doświadczył w sposób szczególny i którego doświadczają wraz z nim wszyscy uczestnicy cierpień Chrystusowych.

Alleluja

Niech Ojciec naszego pana Jezusa Chrystusa przeniknie nasze serca swoim światłem, abyśmy widzieli, czym jest nadzieja naszego powołania.

Mt 22, 1-14

Przypowieść o zaproszonych na ucztę

Zaproszeni na ucztę są naprzód poszczególni goście wybrani zgodnie z tradycją Starego Przymierza, lecz odmawiają oni przybycia na ucztę Nowego Przymierza, tłumacząc się różnymi przeszkodami. Zaproszenie zostaje zatem skierowane do innych, którzy wypełniają salę. Widać jasno, że zaproszenie staje się uniwersalne: Nowe Przymierze w swoim Synu Bóg pragnie zawrzeć nie z jednym ludem wybranym, ale z całą ludzkością.

Komisja Edukacji Narodowej

Dzień Edukacji Narodowej obchodzimy 14 października. Do 1989 r. nazywano to święto Dniem Nauczyciela. Dzisiaj rozszerzono je na całą edukację. Nauczyciele szkół podstawowych, średnich i wyższych są tego dnia wyróżniani nagrodami i orderami, m.in. medalem Komisji Edukacji Narodowej. Zarówno nazwa ministerstwa zajmującego się szkolnictwem, jak i nazwa medalu nawiązują do chlubnej polskiej tradycji sprzed ponad dwóch wieków. Przywołują wspomnienie o Komisji Edukacji Narodowej.

KEN została powołana uchwałą Sejmu z 14 października 1773 r. jako Komisja nad Edukacją Młodzi Szlacheckiej Dozór Mająca – pierwsza w Europie państwowa instytucja oświatowa o charakterze odrębnego ministerstwa, której podlegały wszystkie szkoły od akademii do szkół parafialnych.

Na przełomie wieków XVII i XVIII stan szkolnictwa w Polsce był zły. Szczególnie niepokoił – w porównaniu z osiągnięciami niektórych krajów Europy – stały upadek szkół ludowych. Po reformach pijara ks. Stanisława Konarskiego, następnej poważnej zmiany w tradycyjnym szkolnictwie dokonał nowy król Rzeczypospolitej Stanisław August Poniatowski. Założona przez niego w 1765 r. Szkoła Rycerska była na naszych ziemiach pierwszą szkołą państwową, świecką, wychowującą przyszłych oficerów i działaczy politycznych na zasadach patriotyzmu i postępu.

Komendantem szkoły wojskowej, nazywanej Akademią Szlacheckiego Korpusu Kadetów, był książę Adam Kazimierz Czartoryski. Napisany przez niego „Katechizm kadecki” zawierał kodeks zachowania się w szkole i zasady etyki obywatelskiej; każdy uczeń musiał opanować go pamięciowo. Korpus Kadetów nie był, jak to wynika z treści „Katechizmu”, wyłącznie

szkołą wojskową, ale w równym stopniu szkołą kształcenia obywatelskiego.

Czartoryski pragnął, by absolwenci Szkoły Rycerskiej mogli być użyteczni zarówno w służbie wojskowej, jak i cywilnej. Dlatego uczono tam przez siedem lat nie tylko budownictwa fortyfikacji wojskowych, ale również i budownictwa cywilnego, a także języków obcych (łacina, francuski, niemiecki).

Przez trzydzieści lat istnienia Szkoła Rycerska dała ojczyźnie absolwentów wyróżniających się wybitną działalnością, takich jak: Tadeusz Kościuszko, Jakub Jasiński, Julian Ursyn Niemcewicz, Karol Kniaźiewicz, Józef Sierakowski, Michał Sokolnicki, Józef Sowiński.

W obliczu upadku państwa, mimo silnych sprzeciwów wrogów Polski, król Stanisław August Poniatowski doprowadził 14 października 1773 r. do uchwalenia przez sejm ustawy o utworzeniu Komisji Edukacji Narodowej. W dramatycznej sytuacji pierwszego rozbioru ziem polskich, prywaty i przekupstwa wielu magnatów jedyny ratunek dla kraju król widział w wychowaniu młodej generacji, światłej i moralnie odrodzonej. Twórcy Komisji Edukacji Narodowej upatrywali w niej drogę prowadzącą do odrodzenia narodu przez takie wychowanie młodej generacji,

by – wolna od przywar swych ojców – podjąć mogła dzieło odrodzenia narodu i ochronę jego niepodległości.

Komisja Edukacji Narodowej powstała po rozwiązaniu zakonu jezuitów, miała przejąć prowadzone przez ten zakon szkoły i opracować zasady programowe nowego systemu

szkolnego. Reforma szkolnictwa miała stanowić istotne ogniwo reformy państwa, jej celem było wykształcenie pokolenia Polaków świadomych swych obowiązków obywatelskich, wyposażonych w wiedzę użyteczną, opartą na ówczesnych zdobyczach nauki. Przejęty przez Komisję majątek zakonu miał zapewnić podstawy materialne jej działalności.

Powstał jednolity system szkolnictwa o układzie hierarchicznym, począwszy od szkół elementarnych, przez podwydziałowe i wydziałowe, po szkoły główne w Krakowie i Wilnie. Najważniejsza rola w tym systemie przypadła szkołom głównym, które poddano gruntownym reformom. Zmieniono programy nauczania i grono pedagogiczne, jako obowiązujący język wykładowy wprowadzono język polski, rozbudowano badania matematyczno-przyrodnicze. Zmieniając ich nazwy na Szkołę Główną Koronną w Krakowie i Szkołę Główną Litewską w Wilnie, Komisja Edukacji Narodowej zleciła akademiom zwierzchnictwo nad szkołami średnimi i przygotowanie dla nich kadry nauczycielskiej. Podjęła także próby stworzenia uniwersytetu w Warszawie. Pod kierownictwem Komisji Edukacji Narodowej pozostawały 74 szkoły średnie, podzielone na 10 szkół wydziałowych i podlegające im szkoły podwydziałowe.

Komisja opracowała dla nich nowe programy. Ograniczyła ich dotychczasowy profil filologiczno-retoryczny na rzecz treści rzeczowych i użytecznych. Mniejszy nacisk położono na przedmioty językowe, zmniejszono zakres nauczania łaciny, wprowadzono przedmioty przyrodnicze i fizyczne, historię, geografę, a także elementy nauk rolniczych i medycznych. Całkowicie nowym przedmiotem była „nauka moralna” oparta na prawie naturalnym. Nauczanie na wszystkich szczeblach szkolnictwa odbywało się w języku polskim.

Komisja Edukacji Narodowej zainicjowała zakładanie szkół elementarnych, nazywanych parafialnymi, udostępniając je dzieciom chłopskim.

W 1775 r. Komisja Edukacji Narodowej powołała Towarzystwo do Ksiąg Elementarnych, na którego czele stanął Ignacy Potocki, a sekretarzem został Grzegorz Piramowicz. Zadaniem Towarzystwa było opracowanie programów i podręczników szkolnych. W rzeczywistości stało się ono „wydziałem pedagogicznym” KEN, sprawującym opiekę nad całym procesem edukacyjnym. Z jego inicjatywy ukazało się 17 nowych podręczników, w większości dla szkół średnich, m.in.: „Elementarz dla szkół parafialnych narodowych” pod redakcją Grzegorza Piramowicza, „Gramatyka dla szkół narodowych” Onufrego Kopczyńskiego i inne. Przy udziale członków Towarzystwa do Ksiąg Elementarnych zostały opracowane w latach 1780-1783 „Ustawy dla stanu akademickiego i na szkoły w krajach Rzeczypospolitej przepisane” – pierwszy w Europie kodeks szkolny obejmujący całość zagadnień administracyjnych i pedagogicznych związanych z funkcjonowaniem nowego systemu szkolnego. „Ustawy” stanowiły podstawę pod kształtowanie się zawodu nauczycielskiego przez ustanowienie praw i obowiązków tzw. stanu akademickiego, do którego zaliczono nauczycieli szkół narodowych.

Komisja Edukacji Narodowej istniała do połowy kwietnia 1794 r. Przeprowadzona

reforma oświatowa była jednym z największych osiągnięć kulturalnych Polski czasów Oświecenia. Pod względem poziomu i organizacji szkolnictwa Polska znalazła się w czołówce krajów europejskich, jako pierwsza wprowadzała w życie nowe idee pedagogiczne. Dokonała realnie i rzeczywiście wielkiego nowoczesnego przewrotu w naszej szkole, zburzyła jej przeżywającą się w dobie Oświecenia feudalną strukturę. Komisja Edukacji Narodowej dążyła do zmniejszenia różnic stanowych w oświacie, zajęła się domowym wychowaniem dziewcząt. Domagając się wychowania patriotycznego, wpłynęła na kształtowanie się nowoczesnej świadomości obywatelskiej i narodowej.

Mimo upadku państwowości polskiej w 1795 r. idea Komisji Edukacji Narodowej nie zanikła, lecz przeciwnie, stawała się wzorem, do którego dążyły następne pokolenia Polaków. Z jej dorobku i z zasad przez nią opracowanych przyjmowano w okresie rozbiorów, w warunkach walki z germanizacją i rusyfikacją, ideał pełnego unarodowienia nauczania oraz obywatelskiego i patriotycznego wychowania.

Prace Komisji Edukacji Narodowej były przez cały wiek XX punktem wyjścia dla autorów dalszych projektów reform szkolnictwa polskiego.

JANUSZ ŻUKROWSKI

Msza św. w rocznicę poświęcenia własnego kościoła 16 października

Struktura Jedyne Kościoła, składającego się z wielorakich Kościołów lokalnych, z jednej strony odpowiada woli Chrystusa, a z drugiej – socjologicznym i psychologicznym prawom rządzącym rozwojem i życiem wspólnot lokalnych, w których podtrzymywane są głębokie i owocne więzi. W wymiarze religijnym i chrześcijańskim istnienie Kościołów lokalnych ma podstawowe znaczenie dla życia Kościoła powszechnego. Uczniom Chrystusa potrzebne są wspólnoty, w których mogą żyć Ewangelią, tą samą dla wszystkich, w sposób zgodny z miejscową kulturą.

1 Krl 8, 22-23.27-30

Modlitwa Salomona

w czasie poświęcenia świątyni

Bóg, który zawarł przymierze z Izraelem, chce być obecny wśród swego ludu – obecny w sposób szczególny. Obecność ta wyraża się w czasie wędrówki po pustyni poprzez Namiot Spotkania. Potem wyrazi się poprzez świątynię, jaką zbuduje w Jerozolimie król Salomon. Dar takiej obecności był szczególnym znakiem Bożego wybrania, które objawiało się w symbolicznych formach oraz znakach zawierających wizję przyszłości – przymierze Boga ze swym nowym ludem w Kościele.

Pś 84

Jak miła, Panie, jest świątynia Twoja!

Szczęśliwi, którzy mieszkają w domu Twoim, Panie, nieustannie Cię wielbiąc. Spójrz, Boże, tarczo nasza, wejrzyj na twarz Twego Pomazańca.

1 Kor 3, 9b-11.16-17

Jesteście Bożą budowlą

Oczywiście świątynia nie jest tylko budowlą architektoniczną. Jest symbolem świętości, która za sprawą Ducha Świętego zamieszkuje w ludziach żyjących w Chrystusie i zjednoczonych w Kościele. Kościół stanowi „obszar” tej świętości. Człowiek-osoba jest w Kościele mieszkaniem Boga-Trójcy, a cały Kościół, składający się z osób, w których mieszka Trójca Święta, jest jako całość mieszkaniem, świątynią Trójcy Świętej.

Alleluja

Wybrałem i uświęciłem tę świątynię, aby moja obecność trwała tam na wieki.

J 2, 13-22

Oczyszczenie świątyni

W Nowym Testamencie ta „koncentracja” świętej przestrzeni osiąga szczyt w Chrystusie, który jest teraz jako Osoba nową „świątynią”, zamieszkaną przez pełnię Bóstwa. Od czasu Jego przyjścia kult ma oderwać się radykalnie od świątyń materialnych, aby stać się kultem w Duchu i prawdzie. Poczynając od Nowego Testamentu, uważa się, że w Chrystusie jest „świątynią” także Kościół, a nawet każdy uczeń Chrystusa, jako że zamieszkuje w nim Duch Święty.

KONKURS

Wrocławskie Towarzystwo Opieki Paliatywnej im. dr. J. Szkarłata i Gimnazjum nr 1 im. H. Steinhausa we Wrocławiu zapraszają do wzięcia udziału w konkursie na projekt tabliczki upamiętniającej akcję Wrocławskie Pola Nadziei

Adresaci konkursu: dzieci i młodzież od zerówek po gimnazjum

Temat konkursu: projekt tabliczki, która będzie upamiętniać akcję Wrocławskie Pola Nadziei

Prace konkursowe powinny zawierać:

nazwę akcji Wrocławskie Pola Nadziei, kolory Wrocławskiego Towarzystwa Opieki Paliatywnej: biały i niebieski, symbol akcji, którym jest żonkil

Prace w formacie A-4 mogą być wykonane dowolną techniką

Termin nadsyłania prac: 25.11.2011

Prace proszę nadsyłać na adres:

Gimnazjum nr 1 im. H. Steinhausa, ul. Jelenia 7, Wrocław, z dopiskiem:

„Konkurs” – koordynator Bożena Drab”

Rodzice mogą zgłosić prace dziecka do konkursu

Reminiscencje z pielgrzymki do Fatimy

Wyjazd na tę pielgrzymkę był przeze mnie starannie zaplanowany i z niecierpliwością oczekiwany. Jak wszyscy uczestnicy pielgrzymki miałam swoje osobiste i powierzone intencje. Wędrowałam z myślą o najbliższych, a w szczególny sposób w moich myślach i sercu, w jego sandałach na nogach, pielgrzymował ze mną Kacper, którego już nie ma wśród nas.

W jego intencji byłam kiedyś na pie-szej pielgrzymce do Częstochowy, aby prosić Matkę Bożą o szczęśliwą dla niego operację, a rok później, by podziękować za jego powrót do zdrowia. Teraz jechałam, żeby podziękować Bogu przez Maryję, za te lata, które Bóg dał nam przeżyć razem, szczęśliwe, niezapomniane lata.

Po raz drugi przeżywałam urlop nie tylko z rodziną nad morzem, ale i też na „rekolekcjach w drodze”. Był to czas wyciszenia, oderwania się od zabiegania dnia codziennego, czas poznawania siebie w relacji z drugim człowiekiem, czas zachwytu nad pięknem otaczającego nas świata.

W Ars, gdzie nawiedziliśmy sanktuarium, w którym spoczywa w szklanej trumnie patron proboszczów, duże wrażenie wywarła na mnie ekspozycja w muzeum figur woskowych, ukazująca w sposób bardzo sugestywny życie i działalność św. Jana Marii Vianeya. Miałam okazję odwiedzić po raz drugi Marsylię, piękne miasto ze starą katedrą, w której spoczywa św. Eugeniusz de Mazenod, oraz wybudowaną przez biskupa Marsylii nową katedrę. Spod katedry podziwiałam malownicze widoki na zatokę, wysepki i forty u wejścia do portu.

Przejeżdżając przez Hiszpanię, obserwowałam niekończące się pola słoneczników, kukurydzy, winnej latorośli, plantacje oliwek, drzew korkowych, szpalery cyprysów i oleandrów, co skłaniało mnie do myśli: jak pięknie wyposażył Bóg człowieka, żeby uczyć go miłości.

Urzekła mnie swoim urokiem katalońska Bar-

celona z jej przepięknymi budowlami i ulicą Rambla, która jest zasypanym korytem rzeki. Jednym z najwspanialszych zabytków modernizmu w tym mieście jest oszałamiająca różnorodnością formy, kształtów i barw katedra Sagrada Familia, która od 130 lat jest w budowie, a ukończenie jej teoretycznie przewiduje się na 2026 r. Będzie wtedy najwyższym kościołem na świecie, ale już teraz jest wpisana na listę Światowego Dziedzictwa UNESCO. W tej chwili dobudowywana jest ostatnia fasada – Eucharystii – obok dwóch fasad już istniejących: Narodzenia Pańskiego oraz Chwały Pańskiej.

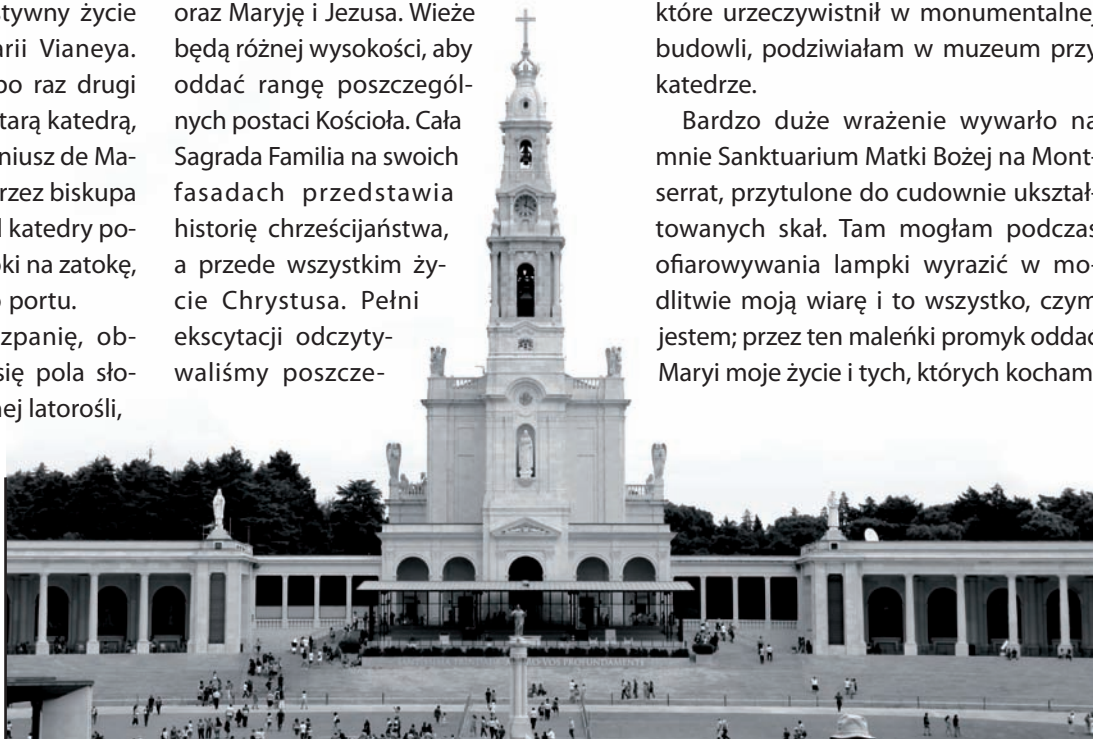
Kościół Świętej Rodziny to dzieło bardzo przemyślane i o głębokiej symbolice religijnej. Każdy detal ma tu swoje miejsce i znaczenie. Nieprzypadkowo w projekcie znalazło się 18 wież symbolizujących: 12 Apostołów, 4 Ewangelistów oraz Maryję i Jezusa. Wieże będą różnej wysokości, aby oddać rangę poszczególnych postaci Kościoła. Cała Sagrada Familia na swoich fasadach przedstawia historię chrześcijaństwa, a przede wszystkim życie Chrystusa. Pełni ekscytacji odczytywaliśmy poszcze-

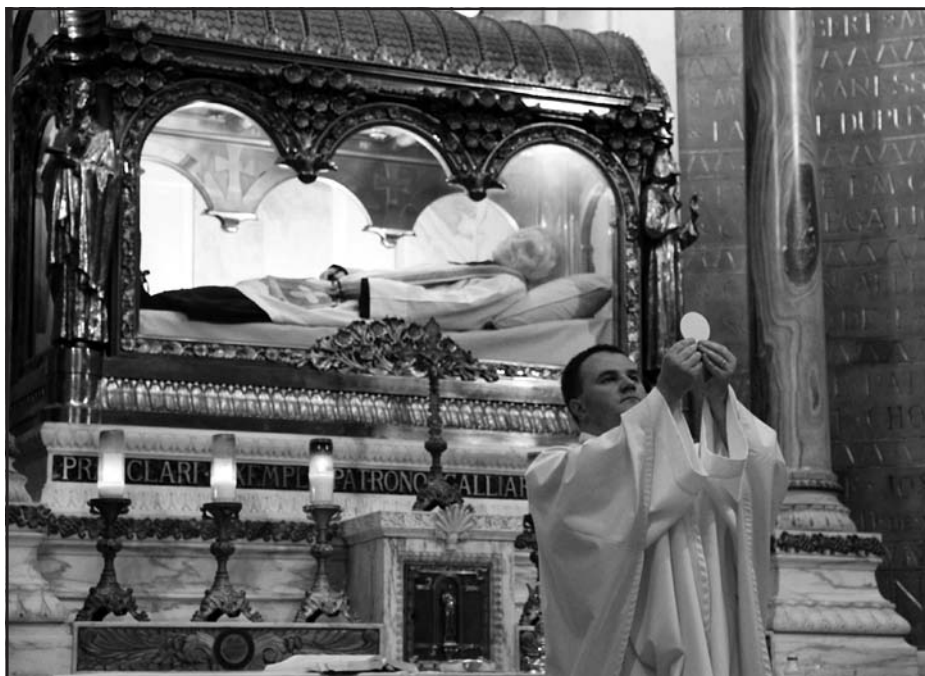
gólne sceny na już istniejących fasadach: postaci świętych, życie Chrystusa od narodzin po mękę i śmierć. Świątynia w podziemiach posiada kryptę, gdzie m.in. jest grób Antoniego Gaudiego, głównego architekta tej świątyni. Tam mieliśmy naszą codzienną Eucharystię.

Wchodząc do katedry, miałam wrażenie, że jestem w ogromnym lesie, bo kolumny wspierające sklepienie mają kształt bardzo wysokich drzew. Czułam się tam bardzo mała, a unoszące się ku górze „konary drzew” przypominały mi, dokąd powinny bieć moje myśli i pragnienia. Chodziłam po świątyni oszołomiona jej ogromem i pięknem. Zachwyt zamienił się później w chwilę modlitwy, a dalej po prostu w trwanie w ciszy adorującej Boga.

Gaudi czerpał pomysły do swoich budowli z otaczającej go przyrody. Dlatego wkomponowywał motywy drzew, roślin, kwiatów i owoców w elementy architektoniczne budowli. Nie bał się na szczytach kolumn umieścić kompozycji owoców, które mają swoje ostre, naturalne kolory. Całą genezę jego niesamowitych pomysłów architektonicznych, które urzeczywistnił w monumentalnej budowlu, podziwiałam w muzeum przy katedrze.

Bardzo duże wrażenie wywarło na mnie Sanktuarium Matki Bożej na Montserrat, przytulone do cudownie ukształtowanych skał. Tam mogłam podczas ofiarowywania lampki wyrazić w modlitwie moją wiarę i to wszystko, czym jestem; przez ten maleńki promyk oddać Maryi moje życie i tych, których kocham,

moje radości i smutki, a przede wszystkim wdzięczność za wszystko, co przez Maryję otrzymałam od Boga ja i moja rodzina.

W Saragossie, Toledo i Guadalupe dużym przeżyciem było nawiedzenie tamtejszych sanktuariów maryjnych. W sanktuarium Matki Bożej del Pilar w Saragossie, gdzie Matka Boża objawiła się na kolumnie św. Jakubowi Apostołowi, miałam okazję ucałować tę kolumnę. W Guadalupe, dzięki życzliwości ojców franciszkanów mogłam również ucałować Matkę Bożą.

W Fatimie miałam szczęście uczestniczyć w odbywającej się tylko raz w roku w dniu 19 sierpnia o godz. 23.00 procesji różańcowej spod Kaplicy Objawień przez ulice miasta i drogę, którą przechodzili pastuszkowie, a gdzie znajdują się stacje Drogi Krzyżowej, zbudowane z ofiar narodu węgierskiego, na upamiętnienie wydarzeń w Budapeszcie w 1956 r. Wrażenie i przeżycie niesamowite. Jak okiem sięgnąć, morze ludzkich głów i palących się świec, a nad tym wszystkim oświetlona i niesiona w kwiatkach Matka Boża i świecący krzyż. Różaniec i modlitwy odmawiane były w różnych językach i ku naszej radości, również po polsku. Z drżeniem w głosie, odmawialiśmy, my Polacy, cały czas różaniec w naszym ojczystym języku. Nie przeszkadzało nam, że obok idący mówili po hiszpańsku, czy w innym własnym języku.

W Aljustrel, wiosce niedaleko Fatimy, zwiedziliśmy domy rodzinne Franciszka i Hiacynty oraz Łucji. W ogrodzie Łucji zatrzymaliśmy się na chwilę przy studni, gdzie miało miejsce drugie objawienie Anioła. W szczególny sposób uczciliśmy miejsce w pobliżu Fatimy poświęcone pierwszemu i trzeciemu objawieniu Anioła. Na kolanach odmówiliśmy modlitwę, którą Anioł Pokoju odmówił z pastuszkami i zalecił im ją odmawiać: *Boże mój, wierzę w Ciebie, uwielbiam Cię, ufam Tobie, Ciebie kocham. Przepraszam Cię za tych, którzy w Ciebie nie wierzą, Ciebie nie uwielbiają, nie oczekują i nie kochają.*

Mieszkaliśmy zaledwie o 5 minut drogi od sanktuariów w Fatimie, więc mogliśmy tam w każdej chwili pójść. Mocno wrył mi się w pamięć i wywoływał łzy w oczach obraz pielgrzymów podążających na kolanach z różańcem w ręku z nowej bazyliki ku Kaplicy Objawień, w dzień i w nocy. Byli to przede wszystkim ludzie młodzi, czasami kobiety z małutkimi dziećmi na ręku. Bardzo żałowałam, że nie udało nam się adorować Jezusa w kaplicy Najświętszego Sakramentu przy starym sanktuarium, gdyż była zamknięta. Natomiast mogłam zatrzymać się na modlitwie przy grobie bł. Franciszka i bł. Hiacynty oraz grobie siostry Łucji. Długo będę pamiętała różaniec, który odmawialiśmy zmęczeni, siedząc na stopniach prowadzących do starej bazyliki.

Z wielkim zaciekawieniem i w milczeniu zwiedziłam ekspozycję „Fatima: Światło i Pokój”. Wystawa jest wspólnym dziełem tysięcy pielgrzymów, którzy w orędziu fatimskim szukają i znajdują światło i pokój emanujące od Boga, które Maryja tu, w Fatimie nam przekazała. Każdy przedmiot opowiada historię życia ofiarodawcy, znaną tylko jemu i Bogu. Patrząc na nie, trzeba skupić uwagę na orędziu, które im towarzyszy. Zwiedzający wchodzi najpierw w przyciemniony korytarz symbolizujący podróż, którą Bóg proponuje ludzkości poprzez orędzie fatimskie: od wojny do pokoju, z nocy w dzień, z ciemności ku światłu. *Dopóki światłość macie, wierzcie w światłość, abyście byli synami światłości* (J 12, 36a).

Jednym z cennych eksponatów jest korona zdobiąca figurę Matki Bożej Fatimskiej tylko podczas wielkich uroczystości, podarowana przez kobiety portugalskie jako wotum wdzięczności za zachowanie neutralności Portugalii podczas II wojny światowej. Pośrodku korony umieszczona jest kula, ofiarowana przez papieża Jana Pawła II na znak, że to Matka Boża Fatimska ocaliła go w zamachu z 13 maja 1981 r. Obok korony znajduje się pierścień, który również papież Jan Paweł II podarował Matce Bożej 12 maja 2000 r. po modlitwie ku Jej chwale w Kaplicy Objawień. Pierścień ten był wyjątkowo cenny dla papieża, bo otrzymał go od kard. Stefana Wyszyńskiego na początku swego pontyfikatu w r. 1978. Inne wota to złota monstrancja ofiarowana przez naród irlandzki, kolekcja krucyfiksów, srebrne serca, suknie ślubne, komunijne, ubranka do chrztu, dary papieży, biskupów i władców. W tym miejscu można się tylko w ciszy zadumać.

W Fatimie, a potem w Lourdes, zrozumiałam w sposób wyraźny sens cierpienia, o które niekiedy ludzie mnie pytają: dlaczego Bóg pozwala na cierpienie słabszych i niewinnych? Tam można to zrozumieć!

Pobyty w Lourdes przeżyłam równie mocno, jak w Fatimie. Patrząc na nie-

CIĄG DALSZY NA STR. 12-13

30. niedziela zwykła 23 października

„Niech się weseli serce szukających Pana, Rozważajcie o Panu i Jego potędze, zawsze szukajcie Jego oblicza”. Dzisiejsza liturgia słowa poucza nas, w jaki sposób buduje się gmach moralności ludzkiej od samych fundamentów i jednocześnie wzywa nas do budowania tego gmachu właśnie tak. Pomyślmy, czy i jak budujemy gmach naszej moralności. Jeżeli sumienie zaczyna zarzucać coś naszym czynom, zastanówmy się, czy w tej moralności nie brakuje fundamentu miłości.

Wj 22, 20-26

Bóg słyszy skargę pokrzywdzonych

Migracja stała się we współczesnym świecie zjawiskiem szeroko rozpowszechnionym. Dotyczy milionów ludzi i jest wyzwaniem, który Kościół pielgrzymujący musi podjąć i sprostać mu w ewangelicznym duchu powszechnej miłości wobec tych, którzy przebywają z dala od swych domów i rodzin.

Ps 18

Miłuję Ciebie, Panie, mocy moja

Boże, skało moja, na którą się chronię, tarczo moja, mocy zbawienia mego i moja obrono.

Wzywam Pana, godnego chwały, i wyzwolony będę od moich nieprzyjaciół.

1 Tes 1, 5c-10

Służyc Bogu żywemu i oczekiwać Jego Syna

Według Pawła chrześcijanie odtwarzają w sobie misterium paschalne Chrystusa, którego istotą stanowi Krzyż. Jego ukoronowaniem jest jednak radość Ducha Świętego dla tych, którzy wytrwają w doświadczeniach. Jest to radość błogosławieństw, a szczególnie błogosławieństwa smutnych i prześladowanych.

Alleluja

Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec Mój umiłuje go i do niego przyjdziemy.

Mt 22, 34-40

Największe przykazanie

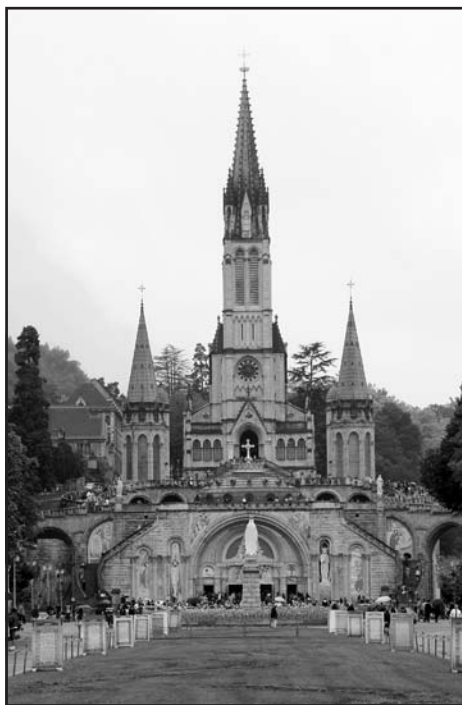
Królestwo ma na celu przekształcenie stosunków między ludźmi i urzeczywistnia się stopniowo, w miarę jak ludzie uczą się kochać, przebaczać i służyć sobie wzajemnie. Jezus podejmuje całe Prawo, ogniskując je na przykazaniu miłości. Przed opuszczeniem swoich daje im nowe przykazanie: „Abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiowałem”.

CIĄG DALSZY ZE STR. 11

kończący się sznur wózków inwalidzkich prowadzonych przez wolontariuszy, na oddanie wolontariuszy dla chorych, na to, jak pomagali bardziej sprawnym chorym dotknąć choć na sekundę ścian grot, gdzie objawiła się Matka Boża, jak wozili na Eucharystię, do basenów, by chorzy mogli być obmyci wodą ze źródła, to trudno mi było opanować wzruszenie. Pobyt w Lourdes był dla mnie trudniejszy, niż w Fatimie. Widok chorych przypominał mi moje przeżycia, rodził wiele refleksji.

Sanktuarium w Lourdes jest jednym z największych w świecie, jest to oaza modlitwy i nieprzerwanych pielgrzymek, oddzielona od zgiełku codziennego życia. W tym celu przesunięto nawet o 40 m koryto rzeki, żeby zwiększyć przestrzeń przed grotą. Przy grocie, w atmosferze pokoju i skupienia, mogłam doświadczyć, jak ludzie różnych ras i narodowości, zdrowi i cierpiący przeżywają swoją wiarę.

Samo położenie sanktuarium urzeka swoim pięknem. Wbita jakby w skałę dolna bazylika zwana Bazyliką Różańcową wita wchodzących piękną mozaiką, przedstawiającą Maryję – Niepokalaną Poczęcie – w otoczeniu aniołów, z mistycznie rozłożonymi rękoma. Wchodząc, mimo woli podniosłam głowę i miałam

wrażenie, że Matka Boża ogarnia wchodzących. W kręgu ramion i kopuły znajduje się 15 kaplic udekorowanych misternymi mozaikami, obrazującymi tajemnice różańca świętego. Monumentalne schody zdobiące fasadę bazyliki prowadzą do krypty, miejsca pierwszego kultu, które mieści się nad grotą, gdzie Niepokalana objawiła się Bernadecie. Z tego poziomu z obu stron łagodnie schodzą na plac dwie rampy, jakby ogarniające wiernych na placu przed bazylikami. Nad kryptą wybudowana jest Bazylika Niepokalanego Poczęcia, zwana Bazyliką Górną. Bardzo żałuję, że nie starczyło czasu, aby odprawić Drogę Krzyżową, która ciągnie się przez 1,5 km. Postacie w stacjach Drogi Krzyżowej są odlane z brązu i mają 2 m wysokości. Nie udało nam się zanurzyć w basenie z wodą źródłaną, ale w tym dniu szczęście mieli tylko chorzy na wózkach i nieliczni inni. Może to znak, że jeszcze tu wrócę?

Duże wrażenie wywarła na mnie trzecia podziemna bazylika – św. Piusa X, mogąca pomieścić 25 tys. osób, która pozwala na przeprowadzenie, również przy złej pogodzie, tych ceremonii, które są zwykle odprawiane przed Bazyliką Różańcową. Jest to wotum wdzięczności Francji za zakończenie II wojny światowej. W sposób szczególny urzekła mnie procesja różańcowa. Z uwagi na tłumy pielgrzymów i ograniczone pole procesji, odbywa się ona pętłami, co przy zapalonych świecach wygląda jakby ogniasty wąż wił się po placu. W Fatimie i Lourdes uderzyła mnie atmosfera modlitwy: skupienie, powaga, aktywne uczestnictwo w modlitwach, wielka wrażliwość względem każdej osoby idącej obok.

W Lourdes zwiedziliśmy dom, w którym urodziła się Bernadeta, młyn należący do jej rodziców, celę w dawnym miejskim więzieniu, która służyła rodzinie Bernadety za mieszkanie, kiedy rodzice wszystko stracili. Mogliśmy także pojechać do klasztoru w Nevers, gdzie w kościele przyklasztornym w szklanej trumnie spoczywa ciało św. Bernadety.

Wiele wrażeń dostarczył mi przyjazd do Santiago de Compostela, które obok Rzymu i Jerozolimy jest najważniejszym miastem pielgrzymkowym chrześcijań-

stwa. Jest to miejsce kultu św. Jakuba Apostoła. Urzekła mnie katedra z jej pięknymi kaplicami, fasadami, Portykiem Chwały, ołtarzem głównym i niszą z figurą św. Jakuba Apostoła, którą mogłam objąć z tyłu ołtarza, oraz kryptą, gdzie spoczywają szczątki Apostoła i jego uczniów, Teodora i Atanazego.

Katedra posiada Świętą Bramę, która otwierana jest w Roku Jakubowym, tj. w roku, gdy 25 lipca przypada w niedzielę, a więc co 5, 6 lub 11 lat (ostatnio w roku 2010). Jedną z osobliwości katedry jest największa na świecie kadzielnica zwana „Botafumeiro”. Waży ona 80 kg i ma 1,6 m wysokości. Przy wielkich uroczystościach jest podwieszana pod sufitem i aż 8 mężczyzn trzeba, by ją rozhuścić wzdłuż głównej nawy. W wielu miejscach katedra jest obrośnięta

mchem, gdyż nie ma kiedy przeprowadzić renowacji. Tam deszcze i mżawki są przez 265 dni w roku.

Dużą frajdę przyniósł nam parogodzinny pobyt nad morzem w pobliżu Barcelony, a także brodzenie w oceanie i zbieranie muszli oraz przyjazd na

Finisterre – Kraniec Ziemi – wysunięty najdalej na zachód punkt Hiszpanii.

Dziękuję Bogu za możliwość odbycia tej pielgrzymki, przede wszystkim za zdrowie, którym mnie na ten czas obdarzył; ojcu Arturowi za opiekę duchową, a p. Teresie Ciszewskiej za wspaniałą organizację pielgrzymki i troskę o nas wszystkich i o każdego z osobna. Dziękuję również wszystkim współuczestnikom pielgrzymki, za ich świadectwo wiary, uśmiech i życzliwość na co dzień.

Pielgrzymka pomogła mi uzyskać wewnętrzny pokój, którego mi brakowało po ostatnich przejściach. Wszystkim za wszystko „Bóg zapłać”!

ALICJA LEWANDOWSKA

ZDJĘCIA Z PIELGRZYMKI NA STR. 22-23

ODPUST

Odpust bł. Jana Pawła II w Osłej

Ośla to wioska koło Bolesławca, w której wiara katolicka trwa od ponad 750 lat. Na końcu tej wioski stoi stary młyn, w którym niedawno, za sprawą stowarzyszenia o nazwie Towarzystwo Maryi Niepokalanej, zamieszkał Pan Jezus.

Towarzystwo Maryi Niepokalanej jest wspólnotą wielu osób z kraju i z zagranicy, zachwyconych miłością i służbą Jezusowi i Maryi. Wspólnota chce dzielić się tym charyzmatem uprzedzającej miłości ze wszystkimi, do których posyła ją Pan, a zwłaszcza z młodzieżą. Stowarzyszenie zostało zaaprobowane 28 maja br. przez ks. bp. Stefana Cichego, ordynariusza legnickiego.

W czerwcu br. w osłowskim rekolekcyjnym „Domu Chleba” (czyli Betlejem)

erygowano kaplicę p.w. bł. Jana Pawła II. W dniu pierwszego liturgicznego wspomnienia bł. Jana Pawła II, które przypada 22 października, odbędzie się tu odpust.

W sobotę 22.10.2011 r. o godz. 15.00 pasterz diecezji legnickiej ks. bp Stefan Cichy odprawi w Osłej uroczystą sumę odpustową. Po Mszy św. rozpocznie się wspólna agapa, a następnie czytanie poezji Jana Pawła II oraz wiele innych atrakcji. Zapraszamy!

Kilka pierwszych miesięcy działalności stowarzyszenia obfitowało w wiele wydarzeń. Odbłyły się rekolekcje Józefowe dla młodzieży gimnazjalnej, licealnej, dla studentów i młodzieży pracującej; były dni skupienia dla sióstr magdalenek z Lubania, pedagogów i wychowawców Ogniska Wychowawczego dla Dziewcząt; wyjazdy ewangelizacyjne do okolicznych parafii, również

w ramach „Szkoły Maryi”; czuwania modlitewne; rekolekcje różańcowe.

Założycielem Towarzystwa Maryi Niepokalanej i *spiritus movens* osłowskiego Betlejem jest o. Marek Skiba OMI, który w naszej parafii był wikariuszem i opiekunem Ruchu Odrodzenia Parafii w latach 1996/98.

ADRES:

Towarzystwo Maryi Niepokalanej

Ośla 112, 59-706 Gromadka

e-mail: kontakt@osla-domchleba.pl

Dojazd z Wrocławia autostradą A4.

„Dom Chleba” stoi koło przystanku PKS Ośla Dolna.

REDAKCJA

Każde dziecko to niepowtarzalne dzieło Boże

5 lipca br. obchodziliśmy 25. rocznicę naszego ślubu. Po Mszy św. dziękczynnej spotkaliśmy się z naszymi przyjaciółmi ze Wspólnoty i przy ciastku i kawie oglądaliśmy nasze zdjęcia sprzed ćwierćwiecza, ubarwiając je naszymi komentarzami i wspomnieniami. Oglądaliśmy siebie podczas ceremonii ślubu w kościele, podpisywania „kontraktu” w USC oraz przyjęcia weselnego. Piękne to były czasy: my młodzi, zapatrzeni w siebie, pełni zapału, nie mający większych obowiązków – beztroskie życie.

Dziś nie jesteśmy już małżonkami zapatrzonymi tylko w siebie, dziś jesteśmy też rodzicami. Pan Bóg pozwolił nam być rodzicami dwóch córek: 24-letniej Oli i 11-letniej Asi. Urodzenie i wychowanie dzieci to zaszczytne zadanie, które nie każdy od Pana otrzymuje, nas to dobro nie ominęło.

Jednak 25 lat temu nie byliśmy w stanie przewidzieć, jak mocno skomplikowane jest to zadanie, szczególnie w dzisiejszych czasach. Ileż to razy stawaliśmy przed problemami natury wychowawczej, nie mogąc znaleźć idealnego rozwiązania. Doświadczenia i rady znajomych okazywały się mało trafne. Doszliśmy do wniosku, że każde dziecko to niepowtarzalne dzieło Boże i należy podchodzić do niego indywidualnie, a złote środki nie istnieją. Dziś wiemy, że każdy problem, trudne sytuacje, niemoc

znalezienia consensusu z młodym pokoleniem, trzeba powierzyć Matce Bożej i Miłosierdziu Jej Syna – stamtąd zawsze przychodzi pomoc i wyręka!

Od roku 1997 jesteśmy we Wspólnocie „Umiłowany i umiłowana”. To dobry grunt do wspierania procesu wychowania, do przekazywania dzieciom fundamentalnych wartości, dawania świadectwa wiary i miłości bliźniego, do wychowania prawdziwego człowieka, który potrafi kochać Boga i świat przez Niego stworzony.

Nasza Asia miała to szczęście, że urodziła się „we Wspólnocie”, od urodzenia więc uczestniczyła we wszystkich formach spotkań (spotkaniach dla dzieci, katechezach, rekolekcjach, przygotowaniach do I Komunii i I Komunii Świętej we Wspólnocie, systematycznej spowiedzi u o. Kazimierza), które pomagały jej dokonywać słusznych i uczciwych wyborów,

pomagających wartościować w codziennym życiu.

Wielką radość i wzruszenie odczuwamy, kiedy dostajemy od Asi laurki przy różnych okazjach, w których oprócz życzeń są też podziękowania. W Święto Matki dziękowała za urodzenie, pokazanie jej, kim jest Bóg, za miłość, za przyjaźń, za wychowanie, za zaufanie i dobre rady, za utrzymanie, za opiekę podczas choroby, a wszystko to było ozdobione graficznie pięknymi scenkami rodzajowymi.

Kiedy wstępowaliśmy do Wspólnoty, nasza starsza córka Ola miała 10 lat, wchodziła w okres wyrabiania własnego zdania. Jako dziecko prezentowała typ obserwatora, niespecjalnie lubiła angażować się we wszystko, co jej proponowaliśmy. Wybierała i z wielką pasją rzucała się w wir tych działań, które spełniały jej potrzeby i oczekiwania. Dziś jest osobą dorosłą, żyje własnym życiem, ale bardzo mocno jest z nami związana uczuciowo, dając temu świadectwo na każdym kroku. Obserwując jej poczynania, sposób myślenia, podejścia do drugiego człowieka, jesteśmy przekonani, że ziarno, które zostało w niej zasiane, wyda w odpowiednim czasie dobry plon i z tego jako rodzice najwyczejniej w świecie się cieszymy.

ELŻBIETA I KRZYSZTOF ZDYBŁOWIE

Kościół a wybory parlamentarne

Na Jasnej Górze odbyło się 25 sierpnia br. zebranie Rady Biskupów Diecezjalnych. Obradami kierował Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski, abp Józef Michalik. W sesji wziął udział także Nuncjusz Apostolski w Polsce, abp Celestino Migliore. W przededniu wyborów parlamentarnych biskupi przypomnieli najważniejsze zasady dotyczące relacji Kościoła do sfery życia publicznego.

Jest to przypomnienie szczególnie ważne w przededniu wyborów parlamentarnych. Oczekiwanie, że Kościół stanie się „wielkim milczącym” na czas kampanii, nie ma uzasadnienia w nauce społecznej Kościoła. Zarówno duszpasterze, biskupi i kapłani, a zwłaszcza katolicy świeccy mają prawo, a nawet obowiązek uczestniczenia w życiu społecznym i politycznym, gdyż są częścią tego społeczeństwa.

Kościół nie identyfikuje się z żadną konkretną partią, albowiem jego przesłanie jest skierowane do wszystkich, niezależnie od przekonań politycznych. Obowiązkiem katolika jest jednak wy-

bieranie ludzi i środowisk, którzy gwarantują obronę godności człowieka i życia od naturalnego poczęcia do naturalnej śmierci; wybieranie osób, które będą prowadzić sprawy państwa tak, by troska o rodziny była na pierwszym miejscu; głosowanie na ludzi zdolnych podjąć trud-

ne sprawy i reformy, konieczne dla dobra Ojczyzny. Polska potrzebuje ludzi sumienia, sprawdzonych i gotowych jej służyć, zarówno w trosce o jej historię, o jej dziś, a szczególnie o jej przyszłość.

W tym kontekście biskupi apelują do wszystkich wierzących i ludzi dobrej woli o odpowiedzialność i roztropną troskę o Polskę i o dobro wspólne. Najważniejszy wkład Kościoła w życie społeczne to formowanie ludzi i ich sumień w kierunku zaangażowania się dla innych w duchu powołania chrześcijańskiego, rodzinnego i społecznego.

BIURO PRASOWE KEP

OBRONA ŻYCIA

Kandydat do Sejmu przyjazny życiu

Tylko 5 głosów zabrakło w sierpniowym głosowaniu Sejmu, by społeczny projekt ustawy antyaborcyjnej odniósł sukces! Po odrzuceniu projektu przez Sejm Komitet Inicjatywy Ustawodawczej „Stop aborcji” kończy swoją działalność, ale nie kończą jej organizacje pro-life, które były zaangażowane w inicjatywę.

– Nastawiamy się na dłuższą batalię, teraz najpilniejszą sprawą jest to, by w Sejmie było więcej zwolenników niż przeciwników życia – powiedział Mariusz Dzierżawski, pełnomocnik Komitetu, lider warszawskiej Fundacji PRO – Prawo do życia. Służy temu akcja przyznawania certyfikatów Kandydat Przyjazny Życiu i Rodzinie. – Wśród kandydatów do Sejmu jest duże zainteresowanie tą akcją, ruszamy z nią intensywnie od przyszłe-

go tygodnia – zapewnia Dzierżawski. – Będziemy informować o tym, którzy kandydaci są za życiem, a którzy przeciwko.

By otrzymać certyfikat, trzeba podpisać deklarację, która zawiera dwa punkty: „Deklaruję podjęcie w przyszłej kadencji parlamentu zdecydowanych działań na rzecz ob-
jęcia pełną ochroną życia ludzkiego”

oraz „Deklaruję podjęcie w przyszłej kadencji parlamentu zdecydowanych działań na rzecz wzmocnienia wartości rodziny opartej na małżeństwie kobiety i mężczyzny w wymiarze kulturowym, społecznym i materialnym”. Jako pierwsi certyfikat otrzymali Jan Dziedzic z PiS, Jacek Żalek z PO i Adam Gawęda z PJN.

Więcej informacji oraz aktualna lista certyfikowanych kandydatów znajdują się na stronie **www.stopaborcji.pl**.

REDAKCJA

**31. niedziela zwykła
30 października**

Kandydaci do kapłaństwa muszą bardzo solidnie przygotować się do przyjęcia Bożego daru i życia nim, świadomi, że są absolutnie niezbędni Kościołowi i światu; muszą rozmiłować się w Chrystusie, Dobrym Pasterzu, kształtować swoje serca według Jego Serca, gotowi wyjść na drogi świata jako Jego żywe wizerunki, aby głosić wszystkim Chrystusa – Drogę, Prawdę i Życie.

MI 1, 14b – 2,2b.8-10

Niewierni kapłani Starego Przymierza
Wierność powołania buduje Kościół, natomiast każda niewierność staje się bolesną raną w Mistycznym Ciele Chrystusa. Błagajmy Najwyższego Kapłana, który – jak mówi Pismo Święte – okazał się wierny (por. Hbr 2, 17), abyśmy również i my dochowali wierności. W duchu „sakramentalnego braterstwa” módlmy się nawzajem za siebie.

Ps 131

**Strzeż duszy mojej
w Twym pokoju, Panie**

Panie, moje serce się nie pyszni i nie patrz wyniośle moje oczy. Nie dbam o rzeczy wielkie, ani o to, co przerasta moje siły.

1 Tes 2, 7b-9.13

Owocność apostołatu Pawła

Budowa wspólnoty chrześcijańskiej stwarza różnorodne potrzeby, podobnie jak występuje w niej wielorakość charyzmatów i darów. Spotykamy się w niej także z wielością sposobów pojmowania i realizowania dzieł apostołskich, ponieważ można proponować i stosować nowe metody pracy duszpasterskiej, pozostając zawsze w obrębie jedności wiary i działania Kościoła.

Alleluja

Jeden jest Ojciec wasz w niebie i jeden jest wasz Nauczyciel, Chrystus.

Mt 23, 1-12

Obluda faryzeuszów

W świetle Jezusa, Dobrego Pasterza i jedynego Pana i Nauczyciela, prezbiter pojmuję, że nie może szukać własnej chwały ani swojego interesu, lecz tylko tego, czego pragnął Jezus Chrystus, oddając się na służbę swemu Królestwu w świecie. Wie on zatem, że powinien postępować jako sługa wszystkich, szczerze i hojnie dając samego siebie, akceptując wszystkie wymagane przez służbę ofiary i przypominając zawsze, że Jezus Chrystus, który przyszedł, aby służyć, dokonał tego z tak wielkim poświęceniem, że oddał życie swoje na okup za wielu.

Sprawozdanie Parafialnego Zespołu Caritas

Pomaganie po prostu, bez zapłaty, jest owocem miłości, a miłość do ludzi jest nie do spłacenia (o. Phil Bosmans).

W pierwszym półroczu 2011 r. Parafialny Zespół Caritas, wykonując swoje statutowe zadania, jak zwykle pomagał ubogim, udzielając zapomóg potrzebującym i opłacając obiady dla dzieci. Okazjonalnie wspomagamy również misje i siostry karmelitanki. Oczywiście w tej działalności pośrednio bierze udział cała parafia, składając swoje datki w czasie naszych zbiórek – dwa razy w roku i w pierwsze piątki miesiąca – oraz kupując palemki, chlebki czy świece.

Czasem dostajemy także dodatkowe wsparcie od naszych parafian lub od osób spoza parafii. Otrzymaliśmy także 1000 zł od Rady Osiedla Wrocław-Popowice na wielkanocne paczki dla biednych rodzin. Łącznie w pierwszym półroczu tego roku zespół zebrał 26.835 zł. Wszystkie fundusze staraliśmy się wykorzystać optymalnie, rozważając każde podanie o pomoc:

- systematycznie dofinansowujemy obiady dla dzieci w szkołach nr 3 i 65, na sumę około 1800 zł miesięcznie;
- udzielamy zapomóg osobom chorym i znajdującym się w trudnej sytuacji materialnej, na sumę około 1500 zł miesięcznie;
- dopłaciliśmy 7500 zł za pobyt czternastoletniego dziecka na koloniach w Łebie;
- siostronom karmelitankom i siostrze Amatis przekazaliśmy 400 zł;
- co jakiś czas kupujemy środki czystości dla domu samotnej matki; w tym półroczu wydaliśmy na ten cel 200 zł.

W ramach unijnego programu PEAD 2011 (rozdawanie żywności dla najuboższych rodzin) 97 rodzin otrzymuje od

nas mleko, makaron, mąkę, ryż, herbatniki, chleb, muesli, płatki kukurydziane oraz konserwy z gotowymi daniami (do tej pory były to kasza jęczmienna z warzywami, zupa pomidorowa z ryżem i makaron z gulaszem); niestety, od kwietnia br. musimy sami opłacać transport tych artykułów z magazynów Caritas do parafii, co nas kosztowało 430 zł.

W minionym półroczu prowadziliśmy także zbiórki na potrzeby zewnętrzne: na pomoc dla głodujących w Afryce zebrano 9.280 zł; na pomoc dla powoźców (od naszych parafian i innych darczyńców) zebrano 4420,72 zł. Z tych pieniędzy udzieliliśmy wsparcia dwóm rodzinom: dla rodziny w Wilkowie zakupiliśmy węgiel i żywność za 1338,35 zł; rodzinie z Chmielowa udzielamy pomocy w ociepleniu ich domu częściowo odbudowanego po pożarze. W tym celu kupiliśmy potrzebne materiały i poszukujemy taniego wykonawcy tej pracy.

Szczególne podziękowania kierujemy do firmy Archicom, która zakupiła materiały piśmienne dla dziesięciorga dzieci w tej rodzinie, a także przekazała sumę 2143,77 zł na spłatę ich zadłużenia.

Wszystkim ofiarodawcom i darczyńcom, dzięki którym możemy pomagać biednym, składamy serdeczne podziękowania i życzenia wszelkich łask Bożych.

Zapraszamy na Mszę św. we czwartek 13.10.2011 r. o godz. 18.00 w intencji wszystkich ofiarodawców i darczyńców oraz członków Caritasu.

TERESA MOCZKO I ANNA TABOR

Duchu Święty, uzdrawiaj nasze serca!

Bóg się nami interesuje, chce się o nas troszczyć, zależy Mu na nas. Stworzył nas, by dzielić się z nami swoim szczęściem. Ta możliwość została zaprzepaszczona przez grzech, ale Pan ciągle nas pragnie i chce pomóc nam zwyciężyć grzech. Nie jesteśmy pozostawieni sami sobie, lecz gdy my Go odrzucaliśmy, On wyciąga do nas pomocną rękę. Każdego z nas woła po imieniu i każdego powołuje. W Jego planach mamy ważne miejsce i ważne zadanie. Kto się otworzy na wołanie Boga, wchodzi na drogę rozwoju.

Nasza natura jest skażona grzechem, dlatego nie do końca potrafimy pojąć zamiary Pana. Jedynie zaufanie daje szansę, że powoli zaczniemy „coś niecoś” pojmować. Zaufanie jest potrzebne, by dać się prowadzić. Zaufanie do rodziców sprawia, że dziecko może się rozwijać. Tak samo zaufanie do Boga: choć nie rozumiemy, idziemy tam, dokąd jesteśmy przez Niego prowadzeni. Na tej drodze najlepszym przykładem będzie zawsze Maryja. Brak zaufania jest powodem braku rozwoju wiary i jej skostnienie, wiara staje się martwa.

Wiara umiera w momencie, gdy sobie powiemy, że już znamy Boga i kiedy czujemy się zadowoleni z tego etapu wiary, który osiągnęliśmy. Okazuje się, że miejsca, do których dotarliśmy w naszym rozwoju duchowym, nie są końcowym celem naszej podróży, lecz tylko przystankiem. Kiedy zdążymy się już do nich przyzwyczaić, Pan nas znów wzywa do pójścia dalej. Dany etap po pewnym czasie może stać się dla nas pułapką, nie zaś twierdzą obronną. We wspólnocie to właśnie sobie uświadamiamy, kiedy na początku nowego roku formacji poszukujemy Bożej woli. Znów jesteśmy wezwani do ofiary ze swojego życia.

„Panie, tak wiele już Ci ofiarowaliśmy, daj nam już spokój, czas na przerwę” – tak czasem czujemy. Ale właśnie ciągle ofiarowywanie się jest drogą do poznawania Boga i, paradoksalnie, drogą do szczęścia. Co to jednak konkretnie znaczy? Przede wszystkim chodzi o serce. Ono jest magazynem różnych naszych przekonań. Serce odbywa wędrówkę – współrzędne geograficzne to sprawa wtórna. Serce może

być nierozważne i może dać się zniewolić. Serce nie zawsze jest prawe i niewinne. Może być ociężałe, zaślepione, zranione, może być siedliskiem żądz i grzechu. To w sercu musimy wychodzić z niewoli.

Wychodzenie z ziemi niewoli oznacza rezygnowanie ze swojego. Tracenie życia jest odzyskiwaniem życia. Rezygnacja ze swoich słusznych racji jest odnajdywaniem uzdrowienia w relacjach z najbliższymi. Nawet jedności we wspólnocie nie osiąga się dlatego, że tak samo myślimy, ale dlatego, że jesteśmy gotowi zrezygno-

wać z naszych racji. Nasze racje zawsze wyglądają dobrze i nie widać powodu, by z nich rezygnować. Ale zawsze, gdy się zdecydujemy złożyć je na ołtarzu, otrzymujemy stokroć więcej.

Trudności w relacji małżeńskiej mogą być rozumiane jako wezwanie do zmiany przez zerwanie więzi, ale to jest fałszywa diagnoza, ponieważ zwykle problem nie leży na zewnątrz, ale w naszym sercu. Nie chodzi o to, by porzucać relacje, by uciekać od sytuacji, które obnażają różnice, ale chodzi o to, by pozwolić Bogu przemieniać serce. Tak naprawdę nasze życie toczy się w sercu i w sercu przeżywa się szczęście lub nie. Serce nie znajdzie szczęścia, gdy warunki zewnętrzne będą ulegać zmianie. Serce napełni się radością tylko wtedy, gdy z jego wnętrza zostaną usunięte zło i grzech.

Serce Jezusa jest oddane i posłuszne Ojcu, jest sercem przebaczącym, pełnym współczucia i miłości. Pragnieniem Jego serca jest dobro innych i służenie innym. Tylko upodabniając się w naszym sercu do Jego serca, odnajdziemy pełnię i uzdrowienie naszego życia i relacji z innymi. Duchu Święty, proszę Cię, uzdrawiaj nasze serca, tak by mieszkaly w nich pragnienia Jezusa. Daj nam łaskę zaufania, byśmy nie lękali się porzucać naszych słusznych racji, a uczyli się oddania i służby.

PIOTR ROTTE

INTENCJE NA PAŹDZIERNIK

OGÓLNA:

Za chorych w fazie terminalnej, aby wiara w Boga i miłość braci wspierały ich w cierpieniach.

MISYJNA:

Aby obchody Światowego Dnia Misyjnego wzmogły w ludzie Bożym zapał ewangelizacyjny i wsparcie działalności misyjnej przez modlitwę i pomoc materialną najuboższym Kościołom.

PARAFIALNA:

Niech dobry Bóg obficie błogosławi fundatorom i budowniczym naszego kościoła w 18. rocznicę poświęcenia, a zmarłym pozwoli osiągnąć niebo.

OGŁOSZENIA DROBNE

ZAKŁAD SZEWSKI ul. Niedźwiedzia 36 (w piwnicy) czynny od poniedziałku do piątku w godz. od 10.00 do 18.00, w soboty od 10.00 do 14.00; świadczy usługi tanio, solidnie, szybko.

SPRZEDAM garaż murowany z kanałem na Pilczycach, księga wieczysta.
Tel. 694 065 938, 71 351 9786

FIRMA MARTER instalacje elektryczne, hydrauliczne, glazura, remonty kompleksowe. **Tel. 607 633 217**

FIRMA MAT – remonty pod klucz.
Tel. 517 081 505

POKÓJ DO WYNAJĘCIA dla jednej osoby (studenta lub studentki).
Tel. 71 355 7747

KOREPETYCJE Z JĘZYKA NIEMIECKIEGO szkoła podstawowa, gimnazjum, szkoła średnia, przygotowanie do matury, przygotowanie do certyfikatów.
Tel. 509 476 383

SPRZĄTANIE, CZYSZCZENIE GROBÓW: profesjonalna pomoc w należytych i schludnym utrzymaniu grobów przez cały rok.
www.grobywroclaw.pl
Tel. 603 519 217

NAUCZYCIEL DYPLOMOWANY udziela korepetycji z biologii i chemii na poziomie gimnazjum. Konkurencyjne ceny.
Tel. 502 951 790

KOREPETYCJE z jęz. polskiego w zakresie szkoły podstawowej i gimnazjum.
Tel. 71 355 2183, 504 369 240

MASAŻE LECZNICZE I RELAKSACYJNE sprzęt profesjonalny.
Tel. 609 302 965 (Patrycja)

POMOGE w porządkach domowych, zaopiekuję się dzieckiem lub starszą osobą od poniedziałku do piątku w godz. 9-13 i 17-21.
Tel. 601 469 762

TŁUMACZ PRZYSIĘGŁY w zakresie języka angielskiego.
Tel. 660 024 474

APARAT TLENOWY w bardzo dobrym stanie sprzedam. Prod. USA rok 2006, instrukcja obsługi w języku polskim.
Tel. 71 355 8901 po godz. 18

MATEMATYKA I FIZYKA NA OSIEDLU Gimnazjum (testy matematyczno-przyrodnicze), szkoła średnia (matura, prawdziwe arkusze, matura międzynarodowa SL i HL), studia.
Tel. 71 790 4895

SAMODZIELNE DUŻE MIESZKANIE do wynajęcia dla studentek.
Tel. 796-507-489

CENTRUM JĘZYKOWE 5 O'CLOCK ZAPRASZA NA KURS ANGIELSKIEGO DLA OSÓB 50+

- unikalny tryb nauki ■ autorski podręcznik
- kursy standardowe i konwersacyjne
- wszystkie poziomy ■ grupy 6-8 osób
- 80% lekcji poświęcamy na mówienie
- lekcje bez pośpiechu i stresu

Wrocław ul. Włodkowska 21/5
Tel. 784 355 499; sekretariat@5oclock.eu

M A T E M A T Y K A SKUTECZNE KOREPETYCJE

ZAKRES LEKCJI:

- szkoła podstawowa
- gimnazjum
- szkoła średnia (liceum, technikum)
- przygotowanie do matury: podstawowej i rozszerzonej

Mam wieloletnie doświadczenie pedagogiczne z uczniem na każdym poziomie wiedzy i tych, którzy wyciągają się z trudnej sytuacji w szkole i tych, którzy przygotowują się do konkursów.

Przygotowuję do matury, egzaminów klasówek, ułatwiam nadrobić zaległości, pomagam w pracach domowych.

KOREPETYCJE U UCZNIA W DOMU
TEL. 668-967-527

USŁUGI KRAWIECKIE

Przeróbki, wszywanie zamków, skracanie, zwężanie, inne

pn-pt w godz. 9.00 - 17.00
Tel. 791 652 094

Pod dużym kościołem
koło głównego wejścia
od ul. Rysiej.

Zapraszamy!

BIURO TURYSTYCZNO-PIELGRZYMKOWE ALFA-TUR ZAPRASZA:

KUBA-MEKSYK-ODPUST W GUADALUPE
-PÓŁWYSEP JUKATAN
– 02-17.12.2011

RZYM-O. PIO-ASYŻ – 06-14.11.2011

ZIEMIA ŚWIĘTA – 20-28.01.2012 i 12-20.04.2012

ALFA-TUR

Wrocław, ul. Horbaczewskiego 29b
Tel./fax 71 352 2319; Kom. 601 788 190
www.alfa-tur.pl; info@alfa-tur.pl

ZAPRASZAMY
na spotkania grupy
Anonimowych Alkoholików

w każdy wtorek
o godz. 18.30 w sali nr 7

KSIĘGARNIA PARAFIALNA „LEW JUDY” zaprasza

od pn - pt w godz. 13.00 - 18.00
w niedziele w godz. od 9.30 do 13.00

- czasopisma i książki religijne
- płyty audio i wideo
- artykuły biurowe

**PRANIE DYWANÓW,
WYKŁADZIN I TAPICERKI**
(również samochodowej)
w domu u klienta
ATRAKCYJNE CENY
Tel. 602 398 461

SUPERDRUKOWANIE.PL

Wrocław, Ojców Oblatów 1
Drukarnia wielkoformatowa, cyfrowa, offsetowa

DRUK WIELKOFORMATOWY:

bannery, billboardy, siatki winylowe,
plakaty, naklejki, obrazy na płótnie,
fototapety, litery przestrzenne, tablice

DRUK CYFROWY I OFFSETOWY:

ulotki, wizytówki, katalogi,
plakaty, dyplomy.

Tel. 71 722 33 07

Kom. 502 133 622, 790 409 072

STOPKA REDAKCYJNA

ADRES: Parafia pw. NMP Królowej Pokoju,
54-239 Wrocław, ul. Ojców Oblatów 1

E-MAIL: krolowa@archidiecezja.wroc.pl

OPIEKUN: o. Jerzy Ditrich OMI

ZESPÓŁ: o. Mariusz Urbański OMI, Ewa Kania,
Barbara Masłyka, Aleksandra Wolska, Dawid Wolski

FOTOGRAF: Damian Szpalerski, Piotr Janicki

REKLAMY: Tel. 604 169 094

NAKŁAD: 3 000 egz. ■ Cena: gratis ■

DRUK: Akcydens, ul. Wejherowska 28,
tel. 71 354 60 90

Redakcja przyjmuje materiały w terminie
do 15. dnia każdego miesiąca.
Zastrzegamy sobie prawo do skrótów
i opracowań redakcyjnych.
Nie odpowiadamy za treść
zamieszczanych reklam i ogłoszeń.

MSZE ŚWIĘTE

Msze Święte w niedziele i uroczystości w kościele NMP Królowej Pokoju (duży kościół): 7.00, 8.30, 10.00, 11.30 (z udziałem dzieci), 13.00, 18.00, 21.00 (akademicka).

Msze Święte w niektóre Święta zniesione: 6.30 (św. Jerzy), 9.00, 11.00, 16.30, 18.00, 19.30 (pozostałe w dużym kościele).

Msze Święte w dni powszednie w kościele św. Jerzego (mały kościół): 6.30, 9.00, 18.00 oraz Msze pogrzebowe.

SPOWIEDZ

Okazja do sakramentu pojednania w każdy piątek od godz. 15.00 do 18.00 w kościele św. Jerzego. Także na początku każdej Mszy Świętej w niedziele i święta oraz w dni powszednie o 9.00 i 18.00. Popołudniowa spowiedź pierwszopiątkowa w dużym kościele, a o 6.30 i 9.00 w kościele św. Jerzego. Spowiadać się można także w indywidualnie umówionym terminie.

CHRZEST

Chrzty w trzecią niedzielę miesiąca podczas Mszy Świętej o godz. 13.00 w kościele św. Jerzego.

Każdy chrzest trzeba zgłosić w biurze parafialnym z kilkudniowym wyprzedzeniem, a w piątek poprzedzający chrzest uczestniczyć w specjalnej konferencji o godz. 19.00 dla rodziców i chrzestnych (salka nr 10).

Uwaga! Chrzty dzieci odbywają się na zasadzie przywileju wynikającego z wiary i świadectwa życia rodziców dziecka. Środowisko wiary jest tu zasadniczym motywem.

BIERZMOWANIE

Sakramentu bierzmowania udziela się w drugiej klasie szkoły średniej.

Młodzież, która uczęszcza na katechizację w szkole, może z początkiem września zgłosić się w parafii na indywidualną rozmowę przed rocznym przygotowaniem. Odbywa się ono w małych grupach ewangelizacyjnych.

I KOMUNIA ŚW.

Do pierwszej Komunii dzieci przystępują w drugiej klasie szkoły podstawowej. Są 2 grupy: rodzinna i tradycyjna.

Rodzice dziecka zgłaszają się we wrześniu na spotkanie indywidualne, na którym poznają szczegóły przygotowania.

Spotkania odbywają się raz w miesiącu: poświęcenie dewocjonaliów (X, XII, II, IV) na Mszy Świętej o 11.30 w dużym kościele.

MAŁŻEŃSTWO

Planowany ślub zgłasza się trzy miesiące przed zawarciem, dołączając dokumenty: aktualne świadectwo chrztu, świadectwo katechizacji ze szkoły średniej, dowód osobisty oraz dokument z Urzędu Stanu Cywilnego stwierdzający stan wolny.

Nauki przedślubne: od września do czerwca wg ustalonego grafiku (z przerwą w lipcu i sierpniu) w poniedziałek o godz. 19.00 (salka nr 10).

Poradnia przedmałżeńska: obowiązkowe spotkania w poniedziałek o umówionej godzinie między 17.00 a 19.00 (sala nr 10).

NAMASZCZENIE CHORYCH

Sakramentu chorych udzielamy podczas odwiedzin chorych w wyznaczone piątki i soboty miesiąca oraz na indywidualne wezwanie.

Przypominamy, że nie jest to sakrament umierających, lecz właśnie chorych, należy zatem w każdej poważnej chorobie wezwać kapłana z posługą sakramentalną.

Wszyscy chorzy naszej parafii mają możliwość przyjęcia Komunii Świętej w każdą niedzielę dzięki posłudze nadzwyczajnych szafarzy Komunii Świętej.

Chorych należy zgłaszać w biurze parafialnym.

POGRZEB

W przypadku śmierci nie wzywamy kapłana do zmarłego. Najpierw trzeba załatwić formalności w Urzędzie Stanu Cywilnego i pogrzeb. Do Biura Parafialnego przychodzimy o dowolnej porze z odpisem aktu zgonu, ustalamy godzinę Mszy Świętej (najczęściej proponujemy godz. 8.30 lub 9.30) i informujemy o miejscu i terminie pogrzebu.

W dniu pogrzebu zabieramy kapłana na cmentarz, gdzie odprawiane są ceremonie pogrzebowe.

NABOŻEŃSTWA

Nabożeństwo powołaniowe w pierwszy czwartek miesiąca przed wieczorną Mszą Świętą w kościele św. Jerzego.

Nabożeństwo do Najświętszego Serca Pana Jezusa w pierwszy piątek miesiąca po wieczornej Mszy Świętej w dużym kościele.

Nabożeństwo do Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny w pierwszą sobotę miesiąca po wieczornej Mszy Świętej w kościele NMP Królowej Pokoju.

Apel Maryjny w każdą drugą sobotę miesiąca o godz. 21.00 w kościele NMP Królowej Pokoju. Nabożeństwo do Matki Bożej Królowej Pokoju w trzecią sobotę miesiąca po wieczornej Mszy Świętej w dużym kościele.

Nabożeństwa Różańcowe w październiku: dla dzieci o godz. 16.30 (mały kościół), dla dorosłych po wieczornej Mszy Świętej (duży kościół).

Wypominki z różańcem za zmarłych od 1 listopada, jak długo przynoszone są kartki wypominkowe (zazwyczaj do 16 listopada).

Koronka do Miłosierdzia Bożego w poniedziałki po wieczornej Mszy Świętej oraz codziennie o godz. 15.00 w kościele św. Jerzego.

Wielki Post: Droga Krzyżowa – piątek: dla dzieci o godz. 16.30, dla dorosłych o godz. 17.30; Gorzkie Żale – niedziela o godz. 17.00.

ROCZNICE

Pierwszą rocznicę urodzin i chrztu św. obchodzimy w naszej parafii w drugą niedzielę miesiąca. Msza Święta i błogosławieństwo rocznych dzieci o godz. 13.00.

Kolejne rocznice małżeństwa obchodzimy w czwartą niedzielę miesiąca. Msza św. w intencji jubilatów o godz. 13.00.

Gdy ktoś obchodzi srebrne lub złote gody, możliwa osobna Msza Święta z uroczystym odnowieniem przysięgi małżeńskiej.

Obchody rocznicowe należy wcześniej zgłosić w biurze.

WAŻNE INFORMACJE

Biuro Parafialne: poniedziałek–piątek od godz. 16.00 do 17.30.

Parafialny Zespół Caritas: czwartek w godz. od 17.00 do 18.00.

Biblioteka: I i III niedziela miesiąca od 9.30 do 12.00.

Księgarnia: pn–pt od 13.00 do 18.00, niedziela od 9.30 do 13.00

Duszpasterstwo Parafii NMP Królowej Pokoju,

ul. Ojców Oblatów 1, 54–239 Wrocław

tel. 071 793 67 71 w. 46 (Biuro Parafialne)

fax: 071 793 67 71 wew. 30

e-mail: krolowa.pokoju@archidiecezja.wroc.pl

Konto parafii: Bank PEKAO S.A I Oddział Wrocław

nr rachunku 49 1240 1994 1111 0000 2496 8601

(na cele kultu religijnego)

Październik różańcowy i misyjny

Założycielką dzieła różańca misyjnego, obejmującego modlitwą apostołską misję Kościoła, była w 1826 r. Paulina Jaricot. Już we wczesnej młodości poświęcała się ona dziełom misyjnym, skupiając wokół siebie osoby zainteresowane ewangelizacją narodów. Organizowała je w 15-osobowe grupy, w których każdy zobowiązywał się do odmawiania i rozważania codziennie jednej tajemnicy.

Piętnaście węgli: jeden płonie, trzy lub cztery tlą się zaledwie, pozostałe są zimne, ale zbierzcie je razem, a wybuchną ogniem! Oto właściwy charakter Żywego Różańca – mawiała Paulina. Inicjatorem i propagatorem obecnej formy różańca misyjnego był w połowie XX w. ks. abp Fulton Sheen, dyrektor Papieskiego Dzieła Rozkrzewiania Wiary w USA. Pragnął on, aby wszyscy chrześcijanie modlili się w intencjach całego Kościoła, toteż każdy dziesiątek różańca jest w innym kolorze i symbolizuje jeden kontynent.

Kolor zielony nawiązuje do zieleni afrykańskich lasów tropikalnych oraz jest kolorem nadziei. *Boże, spojrzij z miłością na młode Kościoły Afryki i spraw, aby coraz jasniej widziały, że jesteś jedyną Drogą i Prawdą. Niech dzielą się tym przekonaniem ze swoimi siostrami i braćmi, którzy jeszcze Ciebie nie spotkali.*

Kolor czerwony oznacza kolor skóry Indian, rdzennych mieszkańców Ameryki.

Dziewico z Guadalupe, Matko obu Ameryk, wstaw się u Pana, by napełnił głodem świętości cały lud Boży i wzbudził liczne powołania. Matko Pięknej Miłości, strzeż rodziny, by żyły w zgodzie i błogosław wychowaniu dzieci i młodzieży.

Kolor biały symbolizuje kolor skóry Europejczyków. *Królowo Apostołów, Matko Jezusa Chrystusa, byłaś z Nim u początków Jego życia i Jego misji. Przygarnij do siebie narody Europy. Ojczy, spraw, by rodziny i wspólnoty powróciły do swoich chrześcijańskich korzeni. Niech Kościół stanie się na nowo źródłem licznych powołań misyjnych.*

Kolor niebieski przypomina Ocean Spokojny, na którym rozsiane są liczne wyspy. *Maryjo, dziękujemy Ci za miłość, którą obdarzasz swych synów i córki, mieszkańców Australii i Oceanii, dziękujemy za*

macierzyńską troskę o głosicieli Ewangelii Twego Syna w tych krajach. Zanosimy do Ciebie błagania o nowe powołania do kapłaństwa i życia zakonnego.

Kolor żółty nawiązuje do koloru skóry ludów Azji, najliczniejszych na świecie. *Panie, wybrałeś sobie spośród narodów Azji wielu ludzi gotowych dla Ciebie na wszystko.*

Spraw, aby świadectwo ich życia wskazywało drogę ku Tobie. Niech Azja szuka Cię żarliwie i podąża za Twoim głosem. Niech ewangeliczne ziarno przyniesie obfity plon.

Zachęcamy wszystkich do odmawiania różańca w intencjach misji, zwłaszcza w Tygodniu Misyjnym rozpoczynającym się w tym roku Niedzielą Misyjną 23 października. Hasło „Idźcie i głoscie” wzywa nas, by Żywy Różaniec Misyjny otoczył cały świat!

W naszej parafii modlimy się w intencjach misyjnych zawsze w piątek po III niedzieli miesiąca w kościele św. Jerzego o godz. 17.

**ŻYWY RÓŻANIEC
PRZYJACIELE MISJI**

MISJE

Co to jest MIVA?

Missionary International Vehicle Association (MIVA) to specjalistyczna organizacja pomagająca misjonarzom na całym świecie w zakupie różnych pojazdów potrzebnych na misjach – samochodów, motorówek i awionetek.

Założycielem MIVA był Niemiec, o. Paweł Schulte OMI (1896-1975), pilot, znany jako „latający ksiądz”. MIVA Polska to dzieło Roku Jubileuszowego 2000 i „żywa pamiątka” tamtych świętych dni. Celem działania jest pomoc misjonarzom w zakupie środków transportu oraz ujed-

nolicenie różnych działań w tym zakresie na terenie kraju. MIVA Polska jest agendą Komisji Episkopatu ds. Misji i współpracuje z oddziałami MIVA w innych krajach, głównie w Austrii.

Najbardziej znaną akcją jest „Św. Krzysztof” – apel do kierowców, aby jako

podziękowanie za bezpiecznie przejechane kilometry złożyli dar na środki lokomocji służące misjonarzom. Hasło brzmi: „Podaruj polskim misjonarzom 1 grosz za 1 km przejechany bez wypadku”.

Komisja Episkopatu ds. Misji

Bank PeKaO S.A. | O/Warszawa

69 1240 1037 1111 0000 0691 6802

MIVA Polska – Akcja Św. Krzysztof – środki transportu dla misjonarzy

REDAKCJA

Kochane Dzieci!

Tradycyjnie październik to miesiąc poświęcony w sposób szczególny modlitwie różańcowej. Zachęcam wszystkie dzieci do uczestniczenia w nabożeństwie różańcowym codziennie, o godz. 17.00. Będziemy wspólnie

budować obraz Maryi, rozważając kolejne tajemnice Różańca świętego i układając obrazek Matki Bożej. Każdego dnia dzieci będą otrzymywać jeden fragment obrazka. Kto ułoży cały obraz, otrzyma ciekawy upominek.

Pierwsze Przykazanie Boże – Nie będziesz miał bogów cudzych przede Mną

Mamy czasami mówić do dzieci: „mój skarbie”. Każdy z nas ma kogoś lub coś, co jest ważne w jego życiu, na czym mu szczególnie zależy, co szczególnie ceni. Może to być człowiek, przedmiot lub też jakieś zajęcie, hobby.

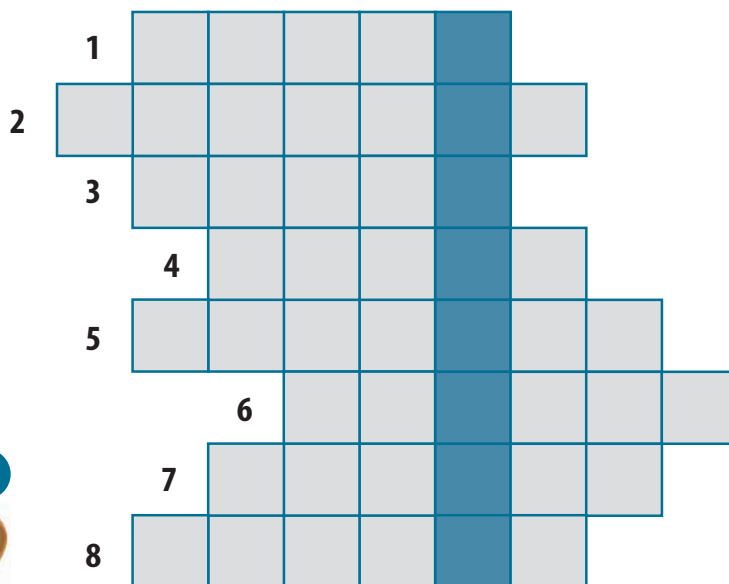
Pierwsze przykazanie Dekalogu mówi nam, że Bóg ma być w naszym życiu na pierwszym miejscu. Kiedy jakiś

człowiek, przedmiot, zajęcie hobby oddala nas od Boga – modlitwy codziennej, niedzielnej Mszy Świętej, pełnienia dobrych uczynków, wtedy nie wypełniamy pierwszego przykazania i popełniamy grzech.

Prośmy dobrego Boga, aby nic nie zajęło w naszym życiu Jego miejsca, abyśmy Go kochali całym naszym sercem.

O. MARIUSZ URBAŃSKI OMI

Krzyżówka

Rozwiąż krzyżówkę i prześlij rozwiązanie pocztą elektroniczną na adres: xmario404@wp.pl z podaniem imienia, nazwiska i swojego wieku lub na kartce osobiście po Mszy

Świętej do o. Mariusza Urbańskiego. Rozwiązanie konkursu w jedną z niedziel października w czasie Mszy Świętej o godz. 11:30. Jak zwykle czeka ciekawa nagroda.

PIELGRZYMKA PARAFIALNA 12-26.08.2011

Fatima (Portugalia) ↘

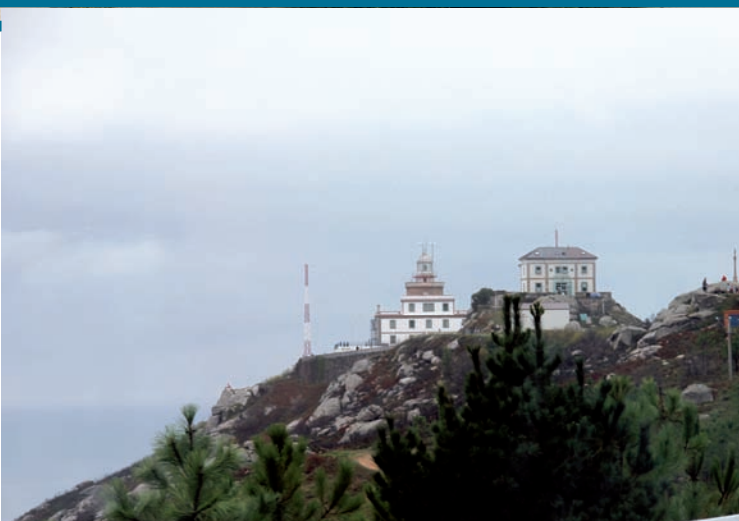
↙ Ars (Francja)

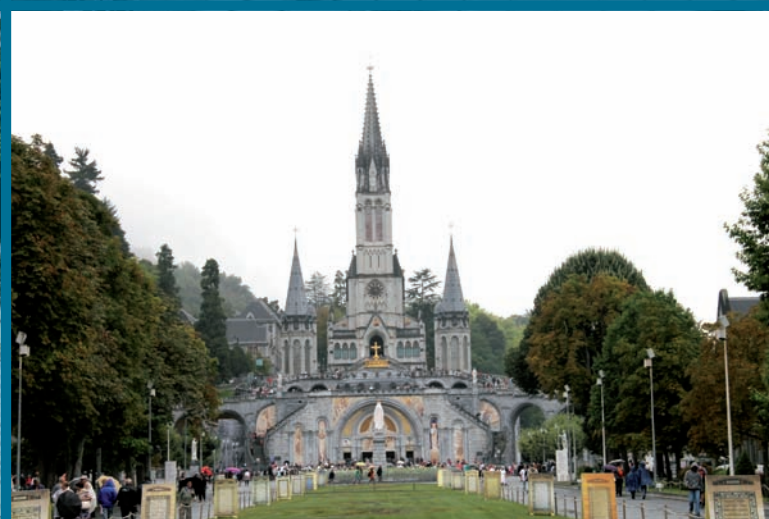
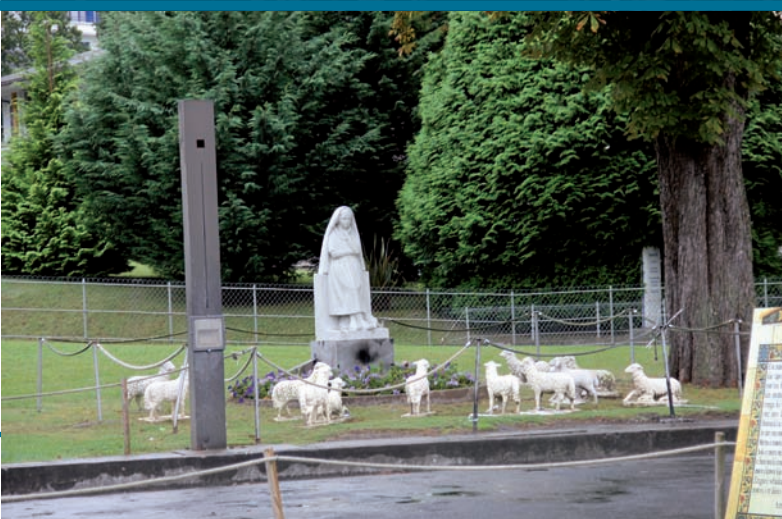
FOT. ALICJA LEWANDOWSKA, O. ARTUR PIWOWARZYK OMI

Santiago de Compostela (*Hiszpania*) ↘

Lourdes (*Francja*) ↘

Nabożeństwo fatimskie 13.09.2011

